

Universitätsbibliothek Wuppertal

Philostrati Lemnii Opera Qvae Exstant

Philostratus, Flavius

Parisiis, 1608

Philostrati iunioris Imagines

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1533)

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΩ-
ΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IUNIORIS
IMAGINES.

EX INTERPRETATIONE FEDERICI MORELLI
PROFESSORIS REGII.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΜΗ ἀφαιρώμεθα τὰς τέ-
χνας ἃ αἰεὶ σώζεσθαι,
δυσανήβλεπτοι ἢ γού-
μφοι ἃ πρεσβύτη **Ϝ**.
μήδ' εἴπω τὸ παλαιότερον παρῆλθη-
παι, ἢ τὸ ζηλοῦν καὶ δυνάμιν φιδώ-
μεθα, χήματι δὲ πρεπεῖ ἃ ῥάθυμον ὑ-
ποκορροῦμενοι· ἀλλ' ἴππεδάλωμεν τῶν **B**
φθόσωνι. τυχόντες ἢ σκοποδ, ἀξίως
λόγου παρῆλθον· εἰ δέ πη ἔσφα-
λιῶναι ξυμβαίη, ἃ γούν ἐπαινοῦν-
τα φαίνεσθαι ζηλοῦν τὰ δὲ ἔχοντα ἐ-
αυτοῖς δώσομεν. πὶ δὴ μοι ταῦτα παρ-
δρακέρουσαι; ἐσπούδαται πὶς γρα-
φικῶν ἔργων ἐκφρασις τοῦ μᾶ ὁμο-
νύμων, καὶ μηδ' ὁπάτορι, λίαν Ἀθη-
κῶς τῆς γλώττης ἔχουσα, ξυὼ ὄρα **C**
τὴ παρηγομένη, καὶ τόνω. ταύτης κατ'
ἴχνη χωρῆσαι δολήσαντες, δυνάκλιω
ἐχομεν παρῆλθον ὅλης ἴππεδολῆς, παρῆ
ζωγραφίας πνα δὴ δεῖν, ὡς αὐτὸ ἔο λό-
γος ἔχει τὴ οἰκείαν ὑλην, ἐφαρμόθησθε
τοῖς ὑποκειμένοις ζωγραφίας. δεῖσον

A

EXORDIVM.

NE artibus eripiamus
perpetuam conser-
vationem, quod an-
tiquius est suspiciē-
dum ac reuerendum
esse censentes: ne-
que si quid ab aliquo veterum præ-
sumptum est, hoc æmulari pro vi-
ribus parcamus; honesto prætextu
segnitiem dissimulantes: verum il-
li qui anteuertit instemus. Etenim
cum scopum attigerimus, pro di-
gnitate faciemus: quod sicubi nos
labi contigerit, saltem cum qui
laudat, videri ea quæ bene habent
imitari, nobis ipsis concedemus.
Cur verò mihi hæc prætentata
sunt? elaborata fuit à quodam
gentili meo & auo materno ec-
phrasis seu expressio pictorum o-
perum quæ Attica purè lingua
conscripta est cum venustate præ-
cipua & congruo tenore. huius ve-
stigiis cum insistere voluerimus;
ante aggressionem integram, neces-
se habuimus etiam de pictura qua-
dam percurrere; ut ipse sermo pro-
prium haberet materiam argumen-
tis picturæ conuenientem, optimum

nimirum nec in parvis positum opus. Atenim oportet eum qui artem rectè moderaturus est, cum naturam humanam benè perspectam habere, tum idoneum esse ad morum notas, etiam tacentium, sententiosè enunciandas: tum quid in genarum constitutione; quid in oculorum temperie; quid in superciliorum indole situm sit: atque ut summatim dicam, quæcunque ad sententiam iudiciumque pertinent. Hæc verò cum satis suppetent, omne feret punctum, & manus cuiusque actum optimè repræsenterit; infania percitum, si fors ferat, aut iratum, aut cogitabundum, aut gaudentem, aut incitatum, aut amantem: ac semel quod concinnum fuerit cuique pinget. Quinetiam iucunda hac in re deceptio est, ac nullum probrum infert. Enimverò iis quæ non sunt, perinde ac si essent, insistere; atque ab ipsis duci, ita ut esse existimentur, vnde nocementi nihil; quî non esset ad animos demulcendos idoneum, & à crimine liberum? Videnter porrò antiqui ac sapientes viri, multa de proportione in pingendi arte conscripsisse: quasi leges de quaque artuum ratione constituerent: tanquam integrum non esset motionem optimè, secundum animi notionè instituire; nisi concentus intra modum à natura datum accederet (quod enim extra genus suum & mensuram est, natura non admittit) dum rectum obtinet motum. Ceterum cognationem etiam quandam cum facultate poetica, ars consideranti habere comperitur; & communis quædam utriusque vis imaginandi. Nam Poætæ Deorum præsentiam ad scenam suam inducunt, & omnia quæ tumore & gravitatem, & oblectationem adiunctam habent. eodemque modo pi-

A καὶ ἐκ τῆς μικροῦς τὸ ἐπιπέδου-
μα. καὶ γὰρ ὁ ὀρθῶς θεωρεῖται δὴ
τῆς τέχνης, φύσιν τὴν ἀνθρώπου
διεσκεῖται, καὶ ἰκανὸν γωμά-
τῳσι ἡθῶν σύμβολα, καὶ σιωπῶν-
των καὶ πῆ μὲν, ἐν ὁρῶν κατὰ
σῆ, πῆ ὅ, ἐν ὀφθαλμῶν κράσι· πῆ ὅ,
ἐν ὀφρύων ἡθῆ καίται· καὶ ξυελόν-
πείπειν, ὅποσα ἐς γωμίω τείν. τού-
των ὅ ἰκανῶς ἔχων, ξυαιρήσι πάν-
τα, καὶ δῖσα ἰσοκλεινείται ἡ χεὶρ
τὸ ἐκάστου δράμα, μεμνηνότε εἰ τύχοι,
ἢ ὀργίζομενον, ἢ ἐννοῶν, ἢ χαίροντα, ἢ
ὀρμητικῶν, ἢ ἐρώντα· καὶ κατὰ παρὰ τὸ ἀρ-
μόδιον ἐφ' ἐκάστῳ γραφῆ. ἡ δὲ εἶσα δὲ
καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἀπάτη, καὶ οὐδὲν ὄν-
δος φέρουσα. τὸ γὰρ τοῖς ἐκ οὐσιν ὡς
οὐσι θεωρεῖται, καὶ ἀγεῖται ἰσο-
αυτῶν ὡς εἶναι νομίζον, ἀφ' οὗ βλα-
βος οὐδὲν, πῶς οὐ ψυχαγωγῆσαι ἰκα-
νόν, καὶ ἀπίας ἐκτός; δοκοῦσι δὲ μοι
C παλαιοί τε, ἔσφοι ἄνδρες, πολλὰ
ὑπὲρ ξυμμετείας τῆς ἐν γραφικῇ
γραφῆσι οἷον, νόμοις πέντε τῆς ἐκά-
στο τῶν μελῶν ἀναλογίας, ὡς ἐκ ἐ-
νὸν τῆς κατ' ἐννοίαν κινήσεως ἐπιχ-
ρεῖν δῖσα, μὴ εἶσω τῆς ἐν φύσεως
μέτρου τῆς ἀρμονίας ἠκούσης· τὸ γὰρ
ἐκφυλον, καὶ ἔξω μέτρου, ἐκ δὲ πο-
D δέχεσθαι φύσιν. * ὀρθῶς ἐχούσης κίνη-
σιν. σκοποῦσι δὲ, καὶ ξυεπείσαντε-
να πρὸς ποιητικῶν ἔχον ἢ τέχνη δι-
είσεται, καὶ κοινῆ ἡς ἀμφοῖν εἶναι
φαντασία. θεῶν γὰρ παροῖσιαν ὁ
ποιητῆς ἐς τὸ ἐαυτὸν σκωλικῶν εἰσαχθῆναι,
καὶ πάντα ὅσα ὄγκου, ἔσμενότητος, καὶ
ψυχαγωγίας ἔχει. γραφῆ τὸ ὁμοίως,

ἀ λέξαν οἱ ποιηταὶ ἔχουσι, ταῦτ' ἐν τῷ
 γραμματικῇ σημαίνουσα. καὶ πῆ γρη' λέξαν
 πρὶ τῆς ἀριζήλων εἰρημύων πολλοῖς,
 ἢ πλείονα λέγοντα δοκεῖν ἐς ἐγκώμια
 καδίσαδς τῆς ποσάματος; δεκεῖ γρ
 ἔ ταῦτα δεκνύει τὸ σπουδαζόμενον
 ἡμῖν, ὡς ἐκ ἀποβεβλήσεταί ποιητικῆ κομι
 δῆ σμικρά. γραμμασι γρ ποσυχῶν
 χάρος ἀσειας, ἐν οἷς δεχαῖαι ποσάξας
 ἐκ ἀμούσως ἔχουσαι ἦσαν, ἐκ ἠξίωσα
 σιωπῆ ἀρῆθῆν αὐτά. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐφ'
 ἐνός τὸ γραμμα προίοι, ἐσω πῆς ὑποκει-
 μένος, πρὸς ὃν γρη' τὰ καθ' ἕκαστα διαρ
 ρῆν, ἰν' ἔω καὶ ὁ λόγος τὸ ἀρμόπιον ἔχη.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΥΡΩ.

Ἡ κομῶσα τῆ γοίνω ἠρωίνῃ ὄρας Γάρ
 ἴσ. σφυριαῖ που πλεῦ ὑπὸ τῷ ὄρα, σιφραῖν* τὸ εἶδος,
 καὶ ἔσα λμύλω κυανῶ. Σκύρος, ὡ παῖ,
 νῆσος, ἡ δὲ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμῶδεα
 καλεῖ. ἐστὶ δὲ αὐτῆ καὶ πύργος ἐλαίας,
 ἔ ἀμπέλου κλήμα ἐν ταῖν χερσῶν. ὁ δὲ
 ὑπὸ τοῖς πρόποσι ἔ ὄροις πύργος, ἀρ-
 ρενδύοντα ἐν ταῦτα αἰ τ' Λυκομήδους
 κόραι, ξυὼ τῆ δοκούση ἀρὰ Θέπδος
 ἠκεῖν. τὸ γὰρ τοῖ μοιθῶν ἐπὶ τῷ παιδὶ
 δόγμα τῆ πατρὸς Νήρεως ἢ Θέπς μα-
 δουσα, ἔ ὡς ἐπ' ἀμφω πεποσμενόν
 αὐτῶ εἶν, ἢ ζυὼ ἀκλεῶς, ἢ βυκλεῶ γνό-
 μνον, τάχιστα τελευτῶν, ἀπόθετος αὐ-
 τῆ ὁ παῖς ξυὼ τῆς Λυκομήδους θυγα-
 τράσιν ἐν Σκύρω κρύπτεται, κόρη μὲν
 εἶ) δοκῶν τῆς ἀλλαις, μίαν ὃ αὐτῆ
 τ' πρεσβυτάτῃ ξυὼ ἀπορρήτω γοῖς
 ἔσθη. καὶ ποσάξασα γε ἐς τόκου ὄρα
 κα. ἢ λέχεσ ἢ γρη, * Πύργος ἐκδοῖσθ. ἀλλ' οὐκ
 ἐν ταῦτα ταῦτα. λμῶν ὃ ποσά τῆ πύργου. ἐπιπέδος γρ ὁ τόπος τῆς νήσου,
 vt puellis

A ctura, quæ Poëtæ memorare queunt,
 ea in tabula designat. ecquid opus
 est dicere quæ à multis dilucidè di-
 cta sunt; aut plura dicendo videri in
 elogiis rei consistere? Atenim suffi-
 ciunt hæc quoq. ad probandú, quod
 nobis studio est; vt non abiiciatur a-
 licubi, etsi admodum sit exiguú: sed
 enim literas elegantis manus nactus
 in quibus antiqua facta non incon-
 cinnè continebantur, nolui ipsa si-
 lentio præterire. verùm ne in vno
 scriptum occupetur, esto propositus
 B quidam ad quem singula dinume-
 rare tanquam per articulos oporteat,
 quo sic etiam oratio suam con-
 cinnitatem habeat.

ACHILLES IN SCYRO.

Heroïna iunco redimita, (vides enim utique super monte colloca-
 tam, austera facie & cyaneo amictu
 indutam.) Scyrus, ô fili, insula est
 quam diuinus Sophocles ventosam
 C vocat. Est autem ipsi in manibus
 oleæ furculus, & vitis sarmentum.
 At turris sub imis montis radicibus
 sita, ea est, in qua Lycomedis puellæ
 virginitatem colunt, cum ea quæ
 putabatur à Thetide venisse. Enim-
 uerò Parcarum super puero decre-
 tum Thetis à patre suo edocta; ut-
 que fatale ipsi esset alterutrum, vt
 aut viueret ingloriè, aut celer-
 rimè vitam finiret insignis gloria:
 depositus ab ipsa gnatus, cum Ly-
 D comedis filiabus in Scyro occulta-
 tur; virgo quidem ab aliis existima-
 tus: sed vni ipsarum maiori natu,
 occultis amoribus notus. & ad par-
 turitionis tempus procedens puel-
 la, Pyrrhum edit: sed non hæc sunt
 in hoc loco. Pratum verò ante tur-
 rem (aptus quippe locus insulæ,
 vt puellis

vt puellis florum copiam suppedi-
 tet. Vides vt alias in partes aliun-
 de se fundunt, ad flores carpen-
 dos. mirifica certè pulcritudo om-
 nium est. sed haud dubiè ad femi-
 neæ venustatis decus accedunt; tum
 ob oculorum radios quos recta in-
 tuendo iaculantur; tum ob gena-
 rum florem: & impetu ad singula
 pulchrè sexum arguentes; quæ ve-
 rò liberius comam reuocat, & fero-
 citatè cum teneritudine præ se fert,
 quamprimùm sexum patefaciet: &
 exuto figmento à necessitate indu-
 eto, Achillem deteget; etenim cum
 sermo ad Græcos peruenisset de
 Thetidis arcano, mittitur Diome-
 des cum Vlyssè ad Scyrum insulam,
 qui conuincerent quomodo se ha-
 berent. Cernis hic vtrumque, alte-
 rum oculorum radio altùm depres-
 so, præ astutia, ni fallor, & quod
 acutè semper aliquid perspiciat: at
 verò Tydei filius, prudens & catus,
 sed prompto ingenio, & efficacem
 vim in opere exhibens: à tergo ip-
 sorum est qui tuba signum edat: ve-
 rum quod consilium, ac proposi-
 tum est picturæ: sapiens verò Vlysses
 & idoneus ignotarum rerum in-
 uentor quædam nunc molitur ad ea
 quæ venatur deprehédenda. Enim-
 uero iactis in pratù calathis, & quæ-
 cunq; puellis virgunculis ad ludum
 decora sunt, itémq; omni genere ar-
 morù exposito, ecce Lycomedis fi-
 liæ ad sibi propria occurrunt. Pelei
 verò filius calathis quidè & radiis tel-
 larù valedicit, illis iam virginib. reli-
 ctis: atq; impetu ad armaturam in-
 filit. denudatur proinde *eius vis maf-
 cula*, Pyrrhus autè non amplius ru-
 sticàs, neq; in squalore horrès, quales
 Bubulci striculi; sed iam miles cõsti-
 tit hastili innixus, ad nauè prospicie-

A κόραις αἰθῶν ἀφρονίαν δ' ἔχουσιν. καὶ ὄρα-
 γε ὡς ἄλλη δ' ἄλλα χόσε δ' ἄπο κλίναν, πᾶ-
 ἄνθη δ' ἀποδρέπουσαι. κάλλος μὲν ἔν' ἀ-
 μήχανον ἀπασῶν. ἀλλὰ μὲν ἀτεχνῶς
 ἐς θήλξαν ὥραν δ' ἀποκλίνεσι, βολαῖς τ'
 ὀφθαλμῶν ἀπλᾶ ἐμβλεπούσαις, καὶ
 ὄραται αἰθῶν ἢ τῆ πρὸς ἕκαστα ὀρμῆ
 δὲ μάλα τὸ θήλυ ἐλέγχουσαι. ἠδ' ἴον ἢ
 ἀνα χαμπίζουσαι πλὴν κόμην, καὶ βλοσυ-
 ρὰ σὺν ἀβρότητι, αὐτίκα μάλα διηγε-
 B χθήσεται πλὴν φύσιν. καὶ τὸ ξυῶ ἀνάστη
 θήπ' ἴπασον ἐκδύσαι, τὸν Ἀχιλλεῖα ἐκ-
 δείξει. λόγου γὰρ ἐς τὸν Ἑλλήνας ἐμ-
 πεσόντος τ' ἢ Θέπεδος ἀπορρήτου, σέλ-
 λείαι Διομήδης ξυῶ Ὀδυσσεὶ ἐπὶ πλὴν
 Σκυῶρον, διελέγξοντες ὅπῃ ταῦτα ἔχθ.
 ὄραται ἢ ἀμφω, τ' μὲν, καὶ βεβυθισμέ-
 νον πλὴν τ' ὀφθαλμῶν ἀκτίνα διὰ πα-
 νεργίαν, οἶμαι, καὶ τὸ διαδρεῖν π' αἰεὶ. ὃ ἢ
 τ' Τυδείως, ἐμφρων μὲν, ἔτοιμος ἢ τ'
 C γώμην, ἔ τὸ δραστήριον πρὸς τεινῶν.
 κατόπιν ἢ αὐτῶν καὶ ὃ τῆ σάλπιγγι ση-
 μαίνων. ἢ δὴ βέλειαι, καὶ ἢ τὸ ἦθος τῆς
 γραφῆς; ὁφός ὦν Ὀδυσσεὶς, ἔ ἰκα-
 νός τ' ἢ ἀδήλων θηροκτῆρ πρὸς τ' τ' ἢ
 θηρομένων ἐλεγχῶ μηχανάται τα-
 νυῶ. ῥίψας γὰρ ἐς τ' ἰλημῶνα ταλάροις
 τῆ, ἔ ὅσα πασι κόραις ἐς παιδιὰν δι-
 πρεπῆ, ἔ πανοπλίαν, αἰ μὲν οὐδ' Ἀ-
 D κομήδου, ἐς τὸ οἰκείον χωρῶσιν ὃ δὲ τ'
 Πηλέως, ταλάροις μὲν, καὶ κερκίσι
 χαίρων λέγει, ὄραλιπὼν αὐτὰ τῆς
 κόραις ἠδ' ἢ πλὴν πανοπλίδου ὀρμῆ-
 σαις, γυμνῶται τὸ ἐν τ' ἰδ' ἔν * ἀται. ὃ ἢ
 Γύρρος, οὐκ ἀχρηστικός ἐπ', ἔ δὲ ἐν αὐχ-
 μῶ σφραγῶν, οἶα βεκόλων νεανιδῶ-
 ματα, ἀλλ' ἠδ' ἔσραπώτης, ἔσθ' μὲν, ἀκοντίῳ ἐπ' εἰσας ἑαυτὸν, καὶ ἀποβλέπων

ἐς πῦρ ναυῶ. ἐδῆς ὅ ἀπὸ Φοινίκης ἔξ
 ὠμοῦ * γὰρ ἀκρὰ ἐς πῦρ δρισερὰν αἰφ-
 λημιστὴν χεῖρα, καὶ λυκὸς ὑπὲρ γένυ
 χιτῶν. τὸ ὄμμα αὐτῶ, γοργὸν μὲν, καὶ
 ἐν ὀρμῇ ὅ, ἀλλ' ἐν ἀναβολαῖς ἐπ. καὶ τῶ
 ἀγαλλῆν τῆ τελευτῆ, ἢ γνάμνη τῆ ἐν
 Ἰλίου μικρὸν ὑπερ(ω). ἢ κέμη νυῶ μὲν
 ἠσυχάζοντος, ἴπικρέμαται τῶ μετώ-
 πῳ. ὀρμήσαντος ὅ * ἀτακτῆσεν, σωμα-
 πονδύσσα τῆς τ' θυμοῦ κινήσειν. αἱ ὅ
 ἀνασκιρτῶσαι ἀνέρον αἴγες, καὶ τὰ ἀτα-
 κτίζοντα βυκόλια, καὶ ἢ ἐν μέσοις ἐρρίμ-
 μῆν κορυφῆ σὺν καλαύροπι, τοῖς δὲ ὦ
 παύλοισι ἐχέ(ω). ἀχθόμενος τῆ μητεῖ,
 καὶ τῶ πάπῳ τῆς ἐν τῆ νήσῳ ἑδρας,
 ἴπικ' ἐπ' Ἀχιλλεῖ τεθνεῶπι δέϊσαντες
 τῶ τῶ παύδῳ, * ἀπώμοτον ἐποίησαντο
 τ' ἔ Γ' ὑρρὰ ἐξοδὸν ἀπολίους τε, καὶ βυ-
 σὶν ἑαυτὸν ἐφίσησιν, ἀπαυχενίζων δὲ
 ἀπμάζοντας πῦρ ἀγέλλω ταύροις, οἱ
 δὴ πρὸς τῶ ἐν δεξιᾷ ἐνδείκνυ(ω) ὄρφ.
 λογίς ὅ ἐς δὲ Ἑλλίνας ἐμπεσόντος,
 ὡς ἐκ' ἄλλῳ τῶ ἀλωτὸς ἐσοί(ω) ἢ Τρο-
 ία, πλὴν τοῖς Αἰακίδασι, σέλλεται ὁ
 Φοῖνιξ ἐς Σκύρον ἀνὰ ξῶν (ω) παύδα.
 καὶ καθορμισσάμενος, ἐντυχεαί(ω) (ω) καὶ
 εἰδὸπ οὐκ εἰδὼς, πλὴν ὅσα τὸ ἀβρόν(ω),
 καὶ ἀβρόν(ω) εἰδὼς, ἀπεδείκνυ αὐτὸν Α-
 χιλλέως (ω) παύδα. καὶ ἠδύθεν γωεί-
 σας ὅς εἶπ, κ' ἔπος γίνεται τῶ τ' Λυκο-
 μήδῃ, ἔ τῆ Δηϊδαμείᾳ. ταῦτα ἢ τέχνη βραχεῖ τούτῳ γράμματι ἀναδιδάσκον
 ἡμας ἐδέλ(ω). γέγραπται δὲ, ὡς καὶ ποιηταῖς ὦδ' ἠδὲ π' ἀραχεῖν.

A bat; paludamento puniceo amictus,
 quod à summo humero ad sinistrâ
 manum reducebatur; & alba supra
 genu tunica. obtutus autem ipsi sæ-
 uus quidem, non impetu tamen, sed
 in expectatione adhuc. Et quod in-
 dignetur aliquantum mora; iudi-
 cium est eorum quæ ad Ilium post
 paululum cōtingent. casaricus nunc
 quidem quiescentis impendet fron-
 ti; concitato verò remouetur, vna
 cum animi notionibus nutans. Por-
 B rò capræ solutè resiliens, & ar-
 menta lasciuiencia atque in medio
 proiecta cum pedo claua, huicce
 sermoni, ô puer, consentanea sunt:
 matri succensens & auo ob sedè in
 insula fixam: quoniam ob Achil-
 lem interemptû timore affecti super
 puero, Pyrrhi egressum sacramen-
 to interdixerât: constituit se super
 capris & bobus, tauros armentum
 dedecorantes resupinans, qui cer-
 C tè in dextro monte indicantur. Ce-
 terùm oraculo apud Græcos per-
 uagato non ab vlllo alio Troiam
 expugnatam iri præterquam ab Æa-
 cidis, delegatur Phœnix ad Scyrum,
 pueri abducendi causa: & adue-
 ctus, nescius nescium cōuenit: dum-
 taxat tener & vicens formæ ipsum
 Achillis filium esse denotabat, in-
 de cum patefecisset qualisnam es-
 set, exploratus Lycomedi ac Dei-
 damiæ fit. hæc ars hac breui tabella
 nos edocere vult. Ita verò picta est,
 D vt poëtis etiam cantum præbuerit.

MARSYAS.

MARSYAS.

Καθήρηται ὁ Φρύξ. βλέπει γού(ω) ἀ-
 πολωλὸς ἤδη, διὰ ξυύεσιν ὧν πείσε(ω).
 ἔ ὑσαί(ω) δὴ ἀυλῆσαι πεπί(ω) θικεν, οὐκ

Phryx superatus est: quare tru-
 culentum iam & perditum cernit,
 ob sensum acré eorum quæ passu-
 rus erat, ac certè postremum tibiis

cantaturum credidit, non tempe-
 stiva aduersus Latonis filium auda-
 cia insurgere: atque ipsi proiectæ
 sunt tibiæ ignobiles, ne canat am-
 plius, vt etiam nunc despondens
 animum conuictus est. atque adstat
 sane pinni, è qua se suspensum iri
 scit, hac in se contestata lite, vt cutis
 viuo detrahatur: inflectit verò se ad
 hunc barbarum qui in ipsum gladij
 aciem submouet. vides enim vtique
 vt manus ipsi ad cotem & ferrum,
 atque in Marsyam intuetur oculis
 castio colore infectis, & cæsarie qua-
 dam arrecta agresti & squallida. Iam
 verò rubor in gena, cædem appe-
 tentis esse opinor ac supercilium
 oculo supereminet ad fulgorem
 contractum, atque indolem quan-
 dam æstui animi tribuens; quine-
 tiam stringitur sæuum quiddã super
 iis quæ patrare cogitabat: & haud
 scio an gauisus, an intumescente
 ad iugulationem animo. Apollo pi-
 ctus est acquiescens reclinis in saxo
 quodam: cithara in sinistra iacens,
 adhuc: percutitur manu læua le-
 niter incidente, ac veluti interstre-
 pente. Aspice etiam segnem Dei
 formam, & suaui risu irradiantem
 Asopo. dextra verò sinui adiacet,
 plectrum leniter continens, socor-
 dior effecta à gaudente ob victo-
 riam suam: ac fluuius Porcij co-
 gnomen mutare gestit. Vide etiam
 Satyrorum armentum, qui tanquã
 lugentes Marsyam picti sunt, &
 quasi prodentes superbiam & fa-
 stum subsultantem cum aliquo mœ-
 rore.

κῆρον, κατὰ ῥαθυμουμένη ὑπὸ τῆς ἐς πῦρ νύκτωρ χαίροντος αὐτοῦ. καὶ ὁ πο-
 ταμὸς τῆς Πορσίου πῦρ ἐπωνυμίαν ἀμείψων. ὄρα μοι καὶ πῦρ τῆς σα-
 πύρον ἀγέλλω, οἷα θηλωοῦντες Ὡ Μαρούσαν, γεγραφαίαι, ὡς Ἰππικαί-
 νοντες τὸ ἀγέρον, ἔδωσκον τῆς, σὺν τῷ ἀνιάσαι.

A ἐς καιρὸν ἐς Ὡ Λητοῖς δρασιωόμε-
 νῳ. ἔρριπται τε αὐτῷ ὁ αὐλὸς ἀπ-
 μος, μὴ αὐλεῖν ἐπι, ὡς καὶ νῦν ἀ-
 παυδῶν ἐλήλεκται. καὶ παρέστηκε
 μὲν τῆς πίπτει, ἀφ' ἧς κρεμασθήσεως
 οἶδε, τῶν πῦρ ἐαυτοῦ κατὰ δικασίμε-
 νῳ δίκῃ, ἀποκὸς δεδάρσαι. ὑπο-
 κλέπται * δὲ ἐς Ὡ βαρβαρῳ τῆ-
 τον, πῦρ ἀκμῶ τῆς μαχίρας πα-
 ρακινούμῳ * εἰς αὐτόν. ὄρα γὰρ
 που ὡς αἱ μὲν χεῖρες, ἐς πῦρ ἀκό-
 νῳ αὐτῷ, καὶ τὸ σίδηρῳ ἀναβλέ-
 πει δὲ ἐς Ὡ Μαρούσαν, γλαυκῶν
 τῶ ὀφθαλμῶ, καὶ κόμῳ πῦρ δια-
 νισαῖς, ἀγείδω τε, καὶ αὐχμῶσαν.
 τὸ δὲ Ἰππικῆς ἔρριπται, φω-
 νῶντος, οἶμαι. καὶ ἡ ὀφθαλμῶ δὲ, ὑπὲρ
 C κείται τῆς ὀμμάτος, ἐς αὐτῶ σπη-
 γμῆν, καὶ διδούσαι ἡ τῶ θυμῷ ἡ-
 θῶ. ἀλλὰ καὶ σέσηρον ἀγείδω ἡ
 ὑπὲρ τῆς μελλόντων αὐτῷ δραδαί
 καὶ οὐκ οἶδε, εἴτε χαίρον, εἴτε καὶ
 ἀνοιδύσης ἐς πῦρ σφαγῶ τῆς γνώ-
 μης. ὁ δὲ Ἀπόλλων γεγραφαίαι, δια-
 ναπαύων ἐαυτοῦ Ἰππικῆς πέτρας πῦρ ἡ
 λύρα ἡ ἐν ῥεῖσερῶ κειμένη, ἐπὶ πλήτ-
 D τετα ὑπὸ τῆς χερὸς τῆς λαιαῖς, ἐμ-
 πιπλούσης ἡρεμάως, καὶ οἷς διαβαλ-
 λούσης. ὄρα δὲ καὶ ῥαθυμον τῆς θεοῦ
 εἶδος, καὶ μειδίαμα ἐπανδουῦ τῶ
 Ἀσωπῶ. ἢτε χεῖρ ἡ δεξιά, Ἰππικαίαι
 τῶ κόλπῳ, πρὸς ἑξέχουσα τὸ πῦρ

ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.

VENATORES.

Τὶ δ' οὐκ αὖ εἶποις πῶς τούτων, οὐκ
 ἀγὰ μὲν δὲ τὸ θήρας ἢ γραφῆ, πηγὴν ὅ
 αὐτῆς ἀναδίδωσιν ἀκραφνῆ, ποτίμου
 τέ, ἔδιδουχοῖς νάματος; ὅρα δὲ που καὶ
 τὸ πρὶ πλεῖον πηγῶν ἀλσος· φύσεως ἐρ-
 λον οἶμα τὸ ἄφης ἰκανὴ γὰρ πάντα ὅσα
 βούλειαι, καὶ δειτὰ τέχνης ἔδεν, ἢ γε τέ-
 χναις αὐτῆς δὲ γὰρ καὶ δέσνηκε. πὶ γὰρ ἐν-
 δει πρὸς τὸ τὸ σκιας ὄρα σκεδύω; αἰδὶ B
 μὲν αἰ ἡμετέρας ἀγελαι, ἀνεργύσασαι
 τὸ δένδρων, ξυμβεβλήκασιν τοῖς τὸ κλη-
 μάτων κορύμβοις, ἀλλων ἀλλω σω-
 δέσσαι. μίλαξ ὅ αὐτῆ, καὶ κητὸς ὁμοδ
 τε καὶ καθ' ἐν διαχόντες, πυκνὸν ἵνα
 τῆτον, ἔδιδουχοῖς τέχνης ἡμῖν ὄρα γοισιν
 ὁ δὲ τῶν ἀηδόνων γορὸς, καὶ τὰ τὸ ἀλλων
 ὀρνέων μουσεῖα, ἄφως ἡμῖν τὰ τὸ με-
 λιχροτάτου Σοφοκλέους Ἰππὶ Γλώτταν
 ἀγὰ, πυκνότερον δὲ εἶσω καὶ αὐτὸν δῖσο-
 μοδὸς ἀηδόνες, εἰπόντος. ἀλλ' ὅγε τῶν θη-
 ρυτῶν ὁμιλος, ἢ δέεις μὲν, καὶ σφιφνοὶ, καὶ
 πνέοντες ἐπὶ τὸ ἐν τῇ θήρα θυμόν. ἄλλος
 ὅ ἀλλόλι πρῶτοντες, διδουπαύοισι
 σφῶν αὐτοῖς. οἷς ὡς θεοὶ, καὶ ἡδὺ τὸ σαφές
 τὸ τέχνης, καὶ ὡς ἐστὶν ὁρᾶν τὸ ἐκάστου πύ-
 χλω. σίβας μὲν αὐτοχέδιος αὐτῆ δικ-
 τύων οἶμα ξυλκειμένη, δέχεσθαι ἰδὸς ἀρ-
 χοντας, καλὸν εἰπεῖν τὸ θήρας· καὶ πέντε D
 μὲν οὗτοι. ὁρᾶς ὅ τὸν μεσάτατον αὐτῶν,
 ὡς διεγείρας ἐαυτῶν, ἐστραπῆαι πρὸς
 ἑστὸν ὑπὲρ κατακειμένους, τὸν ἐαυτῶν μοι
 δοκεῖν ἄθλον ἀφηγούμενος, ἔδὲ κα-
 ταβαλεῖν θάττον τὸ θηρέων πρῶτος.
 ἀ δὲ τῶν δρυῶν Ἰξήρηται δικτύοις, ἐ-
 λαφος, οἶμα, καὶ σὺς ἐγκείμενα. ἢ γὰρ

Eccur etiam de his non diceret,
 quos tabula quidem à venatu du-
 cit, ac fontem eius limpidum emer-
 gere facit poculenti ac pellucidi li-
 quoris? Vides utique etiam saltum
 circa fontem. Naturæ, opinor, pru-
 dentis opus est; sibi enim sufficit
 in omnibus quæ vult: ac nihil in-
 diget arte, quippe quæ artibus ip-
 sis principium extitit. quid enim
 deest ad umbræ apparatus? istæ pro-
 fectò labruscæ reptantes per arbo-
 res, farmentorum corymbos com-
 miserunt aliud alio connectentes:
 milax autem hæc & hedera simul &
 scorsim pergendo opacum quendam
 & amœniore locum quàm ars nobis
 exhibent. Lusciniarum verò cho-
 rus, aliarumque avium canorarum
 concentus, scitè nobis mellitissimi
 Sophoclis, hos aureolos versus in
 mentem & linguam reuocant, *Mo-
 dulamine arguto & graui, Luscinie in-
 tus concinunt.* Verùm adest venato-
 rum cohors iucunda, & concitata,
 & spirans adhuc ab æstu venatus;
 alius certè aliud quid moliens re-
 creant ac reficiunt se inuicè. quàm
 mirum ô Dij, & quàm suaue, quod
 dilucidum est in arte! & quàm ex-
 peditum est cuiusq; fortunam cer-
 nere. storea certè extemporalis hæc
 è retibus, opinor, cõtecta, ductores
 excipit venationis, ad honestè de ea
 loquendù: atqui hi sane quinque sunt.
 Viden' cum qui in medio maximè
 ipsorum est? ut excitato semetipso
 conuersus est, ad superincumben-
 bentes, suum, ut mihi videtur, enar-
 rans certamen; utque alteram è fe-
 ris primus prostrauerit; quæ sanè
 appensæ sunt cassibus quercuum,
 ceruus, opinor, & aper. Nunquid

enim extolli tibi videntur, & gaudere facinore? isti porrò acriter in ipsum recitantem intuentur. Alter verò ex ipsis inclinans se stœræ, paululum interquiescit, dum etiam ipse delineat aliquod proprium venatus opus. Iam verò in altera conuiuij parte, is qui in medio loco intimo, calicem semiplenum altera manu tenet: dextera super capite circumacta, agrestius carmen canere mihi videtur. alter ministrum conspiciciens, strepere iubet pateram doctus hercle pictor, & accuratæ manus. nam omnia perlustranti, famulorum nullus prætermisus est. etenim ecce hic qui proprium arboris truncum corripuit, confidet eodem habitu & apparatu, quo in cursu ad venatum erat: ac pera sibi appensa cœnat. è geminis autem canibus, alter extentus ante ipsum vorat; alter posticis pedibus flexis erigit ceruicem, excipiens quæ ad se proiiciuntur. hic porrò igne accenso, & vasis quæ ad focû sunt commoda impositis, quæ sunt epuli copiosè ipsis suggerit, admodum semetipsum vrgens: atque vtris iste temerè proiectus est, vt qui volet ex eo potum hauriat. ad hæc ex duobus seruis sector portiones, opinor, scindere se ait id curans vt ex æquo cuique diuidat: alter sustinet vas quod excipiat, portiones æquatas, vt eas poscentibus deferat. at enim quod in venatione iuxta id variat & dissidet, nihil ad sortem.

πειν*, εἶ). τὸ γὰρ ἐν θήρᾳ κατὰ γὰρ τὸ διαλλάττον, ἐς τύχην οὐδέν.

HERCVLES vel ACHELOVS.

Quæris fortasse quænam societas sit cum dracone, qui hîc multus extat, excitato volumine spirarum per terga cruentus, & pilis ge-

A ἐκ ἐπήρδαί σοι δοκεῖ, καὶ χαίρειν τῷ ἔργῳ· οἷοι δὲ ἀπένεες μὲν ὄρεθ' ἐς αὐτὸν ἀφηνεῖ μύρον. ἀτρός ἢ σφῶν, ἐναποκλίνας ἑαυτὸν τῇ σιβάδι, διδραπαυέη που, καὶ αὐτὸς τάχα ἀναγράφων πρὸ θήρας οἰκεῖον ἔργον. πατρὸν ἢ Ἐξωσιπύς κέ-
 ρας, πρὸς τῷ μεσητάτω, κύλικος ἡμιδείοις ἐν πατέρα τῶν χειρῶν οὐσης· ἢ δεξιάν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς πρὶαγαζών,
 B πλὴν ἀγροτέρων ἀδὲν μοι δοκεῖ. ὁ δὲ, ἐς τὸν διάκονον ὄρεθ', ὄρεθ' ἐν κελύφῃ τῆν κύλικα. ὄρεθ' ἢ καὶ ζωγράφος ἐ ἀκριβῆς πλὴν χεῖρα. ἀνασκοποῦντι γὰρ πάντα, ὄρεθ' ἀλέλφπαι οὐδὲ τῶν ὀπαίωνων οὐδὲν ἰδίον* μὲν γὰρ βύφος δένδρον κα-
 τειληφὼς καὶ θῆ, ἐνεσιδουασμῆος ὡς εἶχεν ἐν τῷ πρὸ πλὴν θήραν δρόμῳ, ἐπῆρας ἐνημμένης αὐτῷ δὲ πνῶν δυοῖν ἢ κυων, ὁ μὲν, ἐντείνας ἑαυτ', πρὸ αὐτῆς
 C ἐαδί· ὁ ἢ, τοῖς ὀπαδίοις ἐνοχλάσας, ἀνέχῃ πλὴν δέρην, ἐνδεχόμενος τὰ ἐς αὐτὸν ἀπορρίπτει μύρα. ὁ δὲ, πῦρ ἀψας, καὶ ἐνδεῖς τῶν σκευῶν ὅσα πρὸς τὸ χρῆσθαι, τὰ πρὸς πλὴν δαῖτα ἀφθονα ὄρεθ' ἢ σφίσι, μάλα ἐπιπείρων ἑαυτὸς αὐτὸν ἀσπός ἢ ὄρεθ' εἰκὴ ἔρριπται ποτὸν ἀπαντλεῖν τῷ βυλομύρῳ. δυοῖν ἢ δερα πόντοι ὁ μὲν δαῖθ' οἶμαι, μοίρας τέμνῃ φησί, ἢ ἰσάας ἐπιμυθούμυρος ἐν τῷ ἀποτέμνῃ· ὁ δὲ ὑπέχῃ τὸ ὑποδεξόμενον τὰς μοίρας ἰσας που ἀπαι-
 D

ΗΡΑΚΛΗΣ, Η ΑΧΕΛΩΙΟ.

Ζητεῖς ἴσως τίς ἡ κοινωνία δράκοντός τε, ὡς ἐνταῦθα πολὺς ἀνέστηκεν ἐγείρας πῆχυν, καὶ νῶτα δαφνοῖδ'.

ἔχουσα καρδίαις ὑπὸ ὀφθαλμοῖς, καὶ περιονωτῆ
 τῆ λοφία, βλέπων τὸ δένδρον δειδωκώς,
 καὶ ἰκανὸν εἰς ἐμπλήξιν ἀγαγεῖν γαῖρα
 τὸ ἵππου, ὃς ὑπὸ ποσάτη κεραία γυ-
 ράσας τὸν αὐχένα, ἔδρασκάτων πλὴν
 ἐν ποσὶ γλῶ, ὡς ἐς βολῆν ἴεται, καὶ δὴ
 δρὸς τοῦτου ἡμίθηνος. βέβαιον μὲν
 γὰρ αὐτῷ πρόσωπα, ἔχουσα ἀμφι-
 λαφείας πηγὰς τῶν ναιμάτων ἐμπλημ-
 ρῶσαι τῶν γυναικῶν, τὸ τε σπυγγώδες, ὡς
 ἐς δέαν πληθὺς, καὶ ἡ ἐν μέσοις κόρη,
 νύμφη πρὸς οἶμα· τοῦ γὰρ γυναικῶν τῶ
 ἀμφὶ αὐτὴν κόσμου. καὶ γέροντος ἔστι ἐν
 ἀδύμω τῶ εἶδη νεανίας τε ἐκδυόμενος
 λεοντῶ, ἔχουσα ῥόπαλον ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων.
 ἡρώδη τε πρὸς αὐτὴν σφύρα, καὶ πρὸ λό-
 γου τῶ μύθου τῆ Ἀρκάδας, ἔχουσα φη-
 γὰρ ἐσεμμένη. Καλυδά οἶμα ταῦτα.
 πρὸς ἡ τῆς γραφῆς λόγος; Ἀχελῷος ὁ
 ποταμὸς, παῖς, Διὸς κούρης τῆς Οἰνέως
 ἔρωτος, τὸν γάμον σφύρα καὶ πειθῶ μὲν
 ἀπεσι τῆ δρωμύων. ἄλλος ἢ ἄλλοτε
 δοκῶν ὑπὸ τοῖς ὀρωμύοις εἶδεν, ἐμπ-
 πλήξιν ἡγεῖται τῆ Οἰνέα. τῶτον γὰρ εἶ-
 γίνωσκε τὸν ἐν τῆ γραφῆ. κατηφῆ δὲ
 ἐπὶ τῆ παιδὶ Διανείρα, ἀδύμωτος
 μνηστῆρα ὀφθαλμοῖς γέγραπται γὰρ ἐκ αἰ-
 δῶ πλὴν ἔχουσα ἔχουσα, ἀλλὰ πε-
 ρειδῆς, οἷα πείσειαι τῶ ἔχουσα φύσιν τῆ
 συζυγίας. ἀλλ' ὁ μὲν γυναικῶν Ἡρα-
 κλῆς, ὁ δὲ ἔχουσα φασὶν ἐκοισίως
 ὑφίστα τὸν ἄθλον. καὶ τὰ μὲν ἐν ἀνα-
 βολαῖς, ταῦτα ἰδὼν ἔχουσα ἔχουσα ἔχουσα
 σιν ἡδὴ. καὶ ὅσα μὲν ἐν δρχαῖς τῆ δια-
 μάχης, δεῖ τῆ, καὶ ἀτρέπης ἔχουσα ὑπο-
 νοεῖται. τὸ δὲ αὐτὸ τέλος, ὁ μὲν ἐς βέβαιον
 ἀναμορφώσας ἑαυτὸν ὁ ποταμὸς, ἐπὶ

γ. πρὸς
 λόγον

A narum demissis sub recta & ferrata
 crista acce & horrendum intuitus,
 & quod ad stuporem excitandum
 satis sit: & cum fastuoso equo, qui
 ceruice circumducta sub tanta vn-
 gula, terram pedibus subiectam ef-
 fodit, quasi iaculari veller: & cum
 hoc viro semifero; bubuli namque
 ipsi vultus, & barba hispida: ac fon-
 tes liquorum manantes à mento:
 itémque turba quæ ad spectaculum
 confluit: atque in medio puella
 sponsa, vt puto, quædam; hoc e-
 nim cogitare par est ex ornatu quo
 decora est: hinc senex iste mœsta
 & socordi facie; tum adolescens qui
 leoninam exuit, & clauam mani-
 bus tenet. en etiam heroina quæ-
 dam, fusca & tetrica, ex fabuloso
 sermone educationis Arcadicæ, fa-
 ginis frondib. redimita Calydonia,
 opinor, hæc est. Ecquænam verò
 huius picturæ mens est? Achelous
 fluuius, ô fili, Deianiræ Oenæi fi-
 liæ amore correptus, nuptias vrget;
 ac persuasio quidem abest ab iis
 quæ fiunt. alius autem alio tempo-
 pore apparens, ob eas quas præ se
 ferebat formas, perculsurum putat
 Oenea; hunc enim esse noueris eum
 qui in tabula pictus est mœstus ob
 Deianiræ filiam, quæ procum suum
 cum tristitia intuetur. nam picta est
 non genis pudore suffusis, sed ri-
 more percita ob ea quæ perpeffura
 esset, ob coniugium naturæ minus
 consentaneū. verum animosus Her-
 cules, ob iter vt aiunt lubenter cer-
 tamen sustinet. atq; acta quidem in
 exordiis, eiusmodi sunt: ecce vero
 vt etiã iam cōgressi fuerunt; & quan-
 tum ad initia dimicationis, Dei at-
 que imperculsi herois opinionem
 excitat; quantum vero ad exitum
 Achelous fluuius in cornigerum iu-
 uencum transmutatus à se ipso, in

Herculem impetum fecit : hic au-
 tem læua correpto cornu dextro ,
 alterum claua à temporibus radi-
 citus auulfit. atque inde ille san-
 guinis potius quam laticis scaturi-
 gines emittit animum despondens,
 Hercules verò facinore exhilaratus,
 in Deianirā oculos coniicit : & cla-
 ua quidem ab eo in terram proiecta
 est : sed proponit amicæ Acheloi
 cornu , tanquam sponsalia nuptia-
 rum dona.

HERCVLES IN CVNIS.

Ludis, Hercules, ludis, & derides
 iam certamen, idque cū in cunis
 adhuc iaceas; & à Iunone missos
 dracones vtraque manu, vtroque
 correpto, neutiquā ob matrem com-
 moueris, quæ mente mota & co-
 horrescens adfistit: verū illi qui-
 dem iam soluti sunt spirarum vo-
 lumina extendentes humi, & ca-
 pita infantis manibus substrata ha-
 bentes, & aliquid dentium subin-
 dicantia, quiquidem acuti & viru-
 lenti erant. cristæ verò ipsis instan-
 te morte in alteram partem pro-
 pensæ: atque oculi nihil cernentes:
 & squama non auro amplius efflo-
 rescens, & puniceo colore, neq; ad
 motionis cōuersiones refulgens, sed
 decolor in sanguineo liuida, & Alc-
 menæ faciē contuenti, recreari qui-
 dem illa à primo stupore videtur:
 sed etiamnum diffidit iis quæ iam
 conspicit: pavor tamen ne ipsam

quidem puerperam iacere permisit;
 vides enim vtique vt sine lachry-
 mis & sola tunica amicta è cubili
 egressa incompto capillo manibus
 extensis vociferetur. Et quotquot
 parturienti adfuerant famulæ ob-
 stupefactæ, alia aliud quiddam cum

A **Ⓜ** Ηρακλῆα ὤρμησεν. ὁ δὲ τῆ λαγα
 τῆ δεξιῶ λαβόμενος κέρατος, δάττον
 τῶ ῥοπαλῶ τ κροτάφων ἐκπρυμνί-
 ζει. πάντ' ἔδεν ὁ μῦ, αἵματος ἤδη
 μάλλον, ἢ νάματος ἀφίησι κρενοῖς ἀ-
 παγορβύων. ὃ ἵ ὁ Ηρακλῆς, γαννύμέ-
 νος τῶ ἔργῳ, ἐς πλὴ Δηϊάνηραν ὄρεθ'. ἢ
 τὸ μῦ ῥοπαλον αὐτῷ ἐς γλῶ ἔρριπται
 προτείνε δὲ* αὐτῇ τὸ Ἄχελῶος κέρατος
 Ⓜ ἔδνον τῆ γάμου.

B ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡ-
 γάνοις.

Αδύρως, Ηρακλῆς, ἀδύρως, ἢ γλῶσ
 ἤδη τ' ἄθλον, ἐν σπαργάνοις ὦν ἢ ταυ-
 τα, καὶ τῶ ἔξ Ηρας δράκοντας, ἐκά-
 τερον ἐκαστὴν χεὶρ περλαβὼν, ἔδεν
 ἔπιερέφη τ' μητρὸς, ἐκφρονος ὄρε-
 σῶσις, καὶ πεδείοις. ἀλλ' οἱ μῦ ἤδη
 ὄρεϊν', μηκυῶντες ἐς γλῶ τῶ ὀλ-
 κοῖς, καὶ τὰς κεφαλὰς ὑποκλίναντες
 τὰς τ' νηπίε χερσίν, ὑποφαινύσας π ἢ
 τῶ ὀδόντων κάρχαροι ἵ οὔτοι, ἔϊω-
 δης. λοφιαί τ' αὐτοῖς ὑπὸ ἔ θανάτου,
 ἐς δάττρα ἐπικρεμεῖς ἔ τὰ ὄμματα,
 οὐδὲ δερκότα ἢ τε φολῖς, οὐκ ἔξανθοῦ-
 σα χρυσῶ, ἢ φοίνικι ἐπ, οὐδὲ πρὸς
 τὰς κινήσεως ἔρπας ὑπαυγάζουσα,
 ὑπόχρωσ, ἔ ἐν τῶ δαφοινῶ πελιδνός.
 ἔ τὸ τ' Αλκμυλῆς εἶδος ἀνασκοπουῶ-
 π, ἀναφέρην μῦ αὐτὸ τ' πρὸς ἐκ-
 πλήξεως δοκεῖ ἀπιστεῖ δὲ νιῶ, οἷς ἤδη
 ὄρεθ'. ἢ δ' ἐκπληξίς, αὐτῶ οὐδὲ λεχῶ
 κείθεξ ζυεχώρησεν. ὄρεθ' γὰρ που ὡς
 ἀκλαυτος, ἔ μονοχίτων, ἀναποδίσα-
 σα τῆς δυνῆς ἀτάκτω τῆ κόμη, τὰς χεῖ-
 ρας ἐκπετάσσα, βοᾷ, θεράπαιναί

D π, ἀναφέρην μῦ αὐτὸ τ' πρὸς ἐκ-
 πλήξεως δοκεῖ ἀπιστεῖ δὲ νιῶ, οἷς ἤδη
 ὄρεθ'. ἢ δ' ἐκπληξίς, αὐτῶ οὐδὲ λεχῶ
 κείθεξ ζυεχώρησεν. ὄρεθ' γὰρ που ὡς
 ἀκλαυτος, ἔ μονοχίτων, ἀναποδίσα-
 σα τῆς δυνῆς ἀτάκτω τῆ κόμη, τὰς χεῖ-
 ρας ἐκπετάσσα, βοᾷ, θεράπαιναί

τῆ πλησίον. οἱ δὲ ἐν ὅπλοις οὗτοι, ἔοικον
 μὴ τῷ Ξίφει ἐπιμοσ, οἱ μὲν Θεβαίων
 εὐκρότοι, βοηθοὶ ἄμφιβρίωνι. ὁ δὲ
 ἑστὸς πρὸ τοῦ πρώτου ἀγγέλιον, ἀποσά-
 μνος τὸ Ξίφος, εἰς ἀμυνδου ὁμοῦ ἐπέ-
 ση τοῖς δρωμύοις. καὶ ἐκ οἴδ' εἴτ' ἐπέ-
 πληγν, εἴτε χαίρῃ λαιπόν. ἢ μὲν γὰρ
 χεῖρ, εἴτ' ἐν τῷ ἐπιμοσ. ἢ δὲ τῷ ὀφθαλ-
 μῷ ἐννοια, χαλινὰ τῆ χειρὸς ἐφίστην,
 οὐδὲ ἔχοντος ὅ, π καὶ ἀμυνάειτο, ἔχου-
 σι δὲ τοῦ ἑρμηνείας δεινόματα τὰ ἑρῶν-
 τα ὁρῶντος. ταῦτά τ' οἱ ἔοικον
 ὁ Τίφρεσις, θεασίζων, οἶμα, ὁ πόσος ὁ
 νῦν ἐν ἀσπαραγάνοις ἔσται. γέγραπται δὲ
 ἐνδεος, ἔοικον ἐπαδὸ μαίνων. γέ-
 γραπται καὶ ἡ νύξ ἐν εἰδῇ, ἐν ἣ ταῦτα,
 λαμπάδιον κατὰ λάμπροσιν ἑαυτῶν, ὡς
 μὴ ἀμύρτυρος τῶ παιδὸς ἀθλοσ γήνηται.

ΟΡΦΕΥΣ.

Ορφέα τὸ τὸ Μῦσις θελξαι τῆ μου-
 σικῆ καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγου, λογο-
 ποιῶν φασι πάντες λέγειν ἢ καὶ ὁ ζωγρά-
 φος. λέων τε οὐκ καὶ σὺς ἀπὸ πλησίον
 ἀκροατῶν τῶ Ορφέως, ἔοικον, καὶ
 λαγῶς ἐκ δόποπιδῶν τῶ ὀρμῆς τῶ λέ-
 οντος καὶ ὅσοις ἐν θήρῃ θένος ὁ θήρ, ξυν-
 ἀγάζονται ἀπὸ ῥαθύμω, νῦν ῥαθύ-
 μοι. σὺ δὲ μηδὲ τῶ ὀρνιθας θρηγῶς
 ἰδῆς, μὴ τοῖς μοισικοῖς μόνον, οἷς ἐνδύ-
 σομεῖν τοῖς ἀλσεσιν ἔδος, ἀλλ' ὅρα μοι καὶ
 τῶ κραγέτιον κολοῖον, καὶ τῶ λακέρυζαν
 αὐτίω, καὶ τῶ Διὸς ἀετόν. ὁ μὲν, ὁποῖος
 ἀμφω τῶ πτέρυγε παλαιτῶσας, ἔξ
 ἑαυτῶ ἀπενὸς ἐς τὸ Ορφέα βλέπει, ἔδῃ
 ἑπιφρεφόμενος ἔπλωκος, πλησίον ὄν-
 τος. οἱ δὲ, ἔξυγκλείσαντες τὰς γῆρας, ὁ δὲ
 τῶ θελξόντος, λύκοι τε ἔτοι, καὶ ἀρνες ἀνα-

ἴσ. ὁλοι τ.

A vicina colloquatur : isti verò armis
 instructi : atqui hic quidem ense nu-
 do paratus, illi verò Thebanorum
 delecti viri succurrētes Amphitruo-
 ni; hic porrò ad primum nuntium
 educto vagina gladio, simul instat
 iis quæ patrabantur ad vindican-
 dum facinus. ac nescio an obstu-
 puerit, an gaudius iam fuerit; sed
 enim manus adhuc parata est, sed
 oculorū designatio fræna manui in-
 iicit, cùm nihil habeat quod vindicet
 & videat præsetia egere oraculi pro-
 uidentia. hæc certè sic etiam qui
 hic prope est Tiresias, vaticinans,
 opinor, quantus is qui in cunabu-
 lis latebat futurus esset : pictus au-
 tem est numine afflatus, & fatidi-
 co æstu agitatus. depicta etiam hæc
 nox est in simulacro, facula sibi col-
 lucens, ne pueri certamen testibus
 careret.

B

C ORPHEVS.

Orpheum Musæ filium musico
 modulamine etiam rationis exper-
 tia demulisse omnes fabulosi scri-
 ptores testantur : hoc etiam pictor
 asserit. quare leo & aper prope ab-
 sunt, Orpheum auscultantes, & cer-
 uis, & lepus minimum ab impetu
 leonis resiliens : & quibuscunque in
 venatu terribilis fera est, congre-
 gantur segnes ac socordes cum ipso
 iam segne. Ceterum ne aues qui-
 dem inertes videris, non canoras
 tantum quibus garrere & concine-
 re in saltibus est mos; quin etiam
 vide streperum gracculum, & stri-
 dulam cornicem, & Iouis aquilam:
 hac quidem qualis utraque ala li-
 brata sponte sua intenta Orpheum
 spectat, nec se ad lepusculum conuer-
 tit, qui prope abest. hi porro con-
 clusis maxillis, quasi toti mulcen-
 tis essent, & lupi & agni promiscue

D

attoniti stant. Maius porro quid-
dam animosè pictor attentat; nam
arbores à radicibus auulsas ad au-
scultandum Orpheum ducit, atque
ipsi in orbem sistit. Pinus igitur
& cupressus, & alnus, & populus
hæc, & aliæ quæuis arbores, conie-
ctis ramis, tanquam confertis ma-
nibus Orpheum circundant: ac cer-
tè theatrum quoddam ipsius gra-
tia claudunt,artificio non indigens;
vt & aues in ramis confideant, &
Orpheus in vmbra moduletur. ip-
se verò confidet prima cingens la-
nugine genas, malas & tiaram au-
ro fulgentem in capite rectam ge-
stans, & oculus ipsi mollitie & agi-
litate temperatus, deoque afflatus
erat, mente ad considerationem de
natura Deorum semper attenda.

Fortean etiamnum aliquid canit;
ac supercilium quasi designans car-
minum sensum, & repente cum ip-
so transcurrit ad motionum con-
uersiones. pedum læuus terræ nitens
citharam sustinet incumbentē fœ-
nori: dexter verò orditur modu-
lum, pulsans pauimentū solea. ma-
nuum autem dextra continens ple-
ctrum, tenaciter extenditur supra
fides incumbente cubito, & vola
intus nutante ac reflexa; sinistra re-
ctis ferit digitis chordas. verùm ad-
uersus te, Orpheu, quædam absur-
da res excitabitur; siquidem nunc
feras mulces, & arbores; at verò
Thraciis mulierculis dissonus & in-
ficetus videberis, ac proinde cor-
pus tuum discerpent, cui etiã canen-
ti feræ benignas aures præbuerunt.

ἢ διασπασοῖται σῶμα, ὡς ἐπὶ τῆς θεῆας

MEDEA IN COLCHIS.

Quænam est quæ sæuam & tru-
culentam palpebram attollit, & cu-
ius supercilium cogitatione onera-

A μίξ, ἢ τεθηπότες. νεανιδύειαι δὲ πικρὰ
μειζόν ὁ ζωγράφος. δένδρα γὰρ ἀνα-
σπασσας τῶν ῥιζῶν ἀκροαταί, ἀγὰ ταῦ-
τα ἰσὺς Ὀρφεί, καὶ περιέστησαν αὐτῷ. πύ-
κη τε οὖν, καὶ κυπαρίσσις, καὶ κληθεὶς, ἐ-
στὶν αὐτῆ, καὶ ὅσα ἄλλα δένδρα,
ξυμβαλόντα ἐπὶ πόρθοις, οἷς χεῖρας,
περὶ τὸν Ὀρφέα ἔστηκε. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν
αὐτῷ σωκλείοισιν, ὅθεν δένονται τῆς τεχνῆς
ἢ οἷτε ὄρνιθες ἐπὶ αὐτῶν καθέζονται, καὶ

B κείνους ὑπὸ σκιᾷ μουσουργίῃ. ὁ δὲ,
καθηλαί, δρῶντες μὲν ἐκβάλλων ἴσ-
λον, ἵππῶν τε τῆς ἰσθμῆς, παρὰ δὲ
χευσαυγῆ ἵππῳ κεφαλῆς αἰωροῦν. πῶ,
τὸ ὄμμα αὐτῷ, ξυνοῦν* ἀβρότητι ἐνεργῶν,
καὶ ἐνδεον, ἀεὶ τὴ γνώμῃς ἐς θεολογίαν
πεινούσης. τάχα δὲ ἡ ἐνὺ ἀδῆ, ἐπὶ ὁ-
φρῆς, οἷς ἀποσημαίνουσα τὸν νοῦν ἀ-
σμάτων, διθῆς τε αὐτῷ* μθανδοῦσα
ἢ μεταδύ-
ουσα τ.

C ὡρὸς τὰς τῶν κινήσεων ἕρπαι. καὶ τοῖν
ποδοῖν, ὁ μὲν λαίος, ἀπὸ εἰδῶν εἰς πλῆ-
γῶν, ἀνέχῃ πλῆ κινδύραν, ὑπὲρ μηροῦ
κειμένῳ. ὁ δεξιὸς δὲ, ἀναβάλλεται τὸ
ῥυθμὸν, ἵππικῶς τῶν πύδαφος ἰσὺς πε-
δίλων. αἱ χεῖρες δὲ, ἡ μὲν δεξιά, ξυνε-
χουσα ἀπὸ τῆς τῶν πλῆκτων ἵππῶν τῆς
τοῖς φθόγοις ἐγκειμένῳ πῶ ἀγκῶνι, ἐ-
πὶ

D κερπῶ εἰσω νδύοντι. ἡ λαία δὲ, ὀρθοῖς
πλήτῃ τοῖς δακτύλοις ἐπὶ μίτοις. ἀλλ᾽
ἔσται πῆς ἀλογία καὶ σοῦ, ὡς Ὀρφῆς. καὶ
νοῦ μὲν θεῆας δέλγας, καὶ δένδρα.
θεῆας δὲ γυναιξὶν ἐκμηγῆς δόξας.
φθειρομένῳ, ἀμνηεῖς ἀκοῆς ὄρεας.

ΜΗΔΕΙΑ ΕΝ ΚΟΛΧΟΙΣ.

Τίς ἡ βλόσυρον μὲν ἵππικῶν ὑπὲρ
ὀφθαλμῶν αἴρεσα, τὴν ὀφρῶν ἐννοίας

μεση, & ἱεροπρεπὴς πλὴν κόμην, πό, τε
 ὄμμι οὐκ οἶδ' εἴτε ἐροπικὸν ἦδη, εἴτε π
 εὔθεον ὑποφαίνουσα, αὐτὴν τ' ἀρρη-
 κτον κίθκινῶσα τ' προσώπου τὴν θέαν;
 πουτὴ δὴ τ' τῶν Ηλιαδῶν γάλασμα,
 Μήδων, οἶμαι, χεῖρ νοεῖν πλὴν Αἰήτου.
 εὐορμισάμενος γὰρ τῶ Φάσιδι ὅτ' Ἰά-
 σονος σόλος, ὅτε τ' χρυσὸν μέλιθ' ἔβρας,
 & εἰς πλὴν τῆς Αἰήτου ὄρηθ' ἄντων πόλιν,
 ἐρᾷ ἢ κόρη τ' ἔξενε. λογιμὸς τ' ὑπεισιν
 αὐτὴν ἀήθης. & ὅ, π μὲν πέπονθεν, οὐκ
 οἶδα. ἀτακτεῖ τ' τὰς εὐνοίας, καὶ τῆ ψυ-
 χῆ δλύθ'. ἔσαλια τ' οὐκ εὐεργὸς νῦν,
 οὐδὲ εὐξυνοισία τ' κρηπιδῶν, ἀλλ' ὡς
 καὶ πολλοῖς ὀρεῖν. τ' ὅτ' Ἰάσονος εἶδος,
 ἀβρόν μὲν, οὐ μὲν ἔξω τ' ἐρῶδ' ὄμ-
 μα τε αὐτῶ, χερσὸν μὲν ὑπόκειται
 τῶ τ' ὄφρυος ἦδη, φρονέσης τε, & παν-
 τὸς ὑπ' αἰρούσης τῆς ἀντιξόου. ἰούλω τε
 ἦδη βρύθ' καθέρποντι. & ἢ κόμη ξανθὴ
 εἴπια δλύθ' τῶ μετώπῳ. τὰ δὲ γε τῆς
 σολῆς, λευκὸν χιτῶνα ἔζωσα, * λεοντὴν
 ἐξηρτημένης, καὶ κρηπίδα ἐνῆπια. ἀκον-
 τῶ τε ἐπ' εἰσας ἑαυτῶ, ἔσηκε. πό, τε ἦ-
 δος τῆς προσώπου, οἷ μὴτε ὑπ' φρο-
 νεῖν αἰδέϊται γὰρ μὴτε ὑποκείδ' ἑαυτῶ.
 ἀρρεῖ γὰρ τὸν ἀθλον. ἔρωσ' ὅτ' ἐαυτῶ ποιεῖται
 ταῦτα. & τῶ τῶξω ἐπ' εἰσας ἑαυτῶ,
 ἐναλλάξ τῶ πόδε ἴσησι, τ' λαμπάδιον
 εἰς πλὴν γλῶτρίφας, ὅτ' εἰς εὐνοισία
 λαῖς ἦδη τὰ τῆς ἔρωτος.

ἴσ. Γαροδ-
 λῆς ἢ λεο-
 τῆς.

A tum est, & coma antistitam de-
 cens: atque oculus nescio an iam
 amatorium quiddam an afflatū nu-
 mine subindicet: atque ipsam vul-
 tus imaginem inconcussam exhibet.
 hoc certè Heliadum Solis filiarum
 indicium est. Medea, ut opinor,
 Ætæ gnata est intelligenda. E-
 nimuerò Iasonis classis ad portum
 Phasidis appulsa, cūm vellus au-
 reum persequeretur, vbi ad re-
 giam Ætæ urbem peruenisset, ho-
 spitem adamat puella, atque inso-
 lens ipsam cogitatio subit: &, quo-
 nam præcipuè affectu correpta, ne-
 scio, sed cogitatis æstuat, & cum a-
 nimo mœsta anxiiâque; reprimitur
 tamen, non occupata nunc; neque
 in cœtu meliorum & superiorum,
 verūm ut multis prospiciens. Iaso-
 nis verò facies lenis, benignâque
 est; at non absque robore ac fir-
 mitate: atque oculus ipsi seuerus,
 supercilij, fastuosi, & omne con-
 trarium eleuantis ingenio subiectus
 est: is lanugine iam surrepente sca-
 tet, & fulua cæsaries fronti insultat.
 Eius indumentum est, candida tuni-
 ca, leonina pelle* appensa, & crepida
 subligata; & hastili innixus hæret.
 Porro vultus indoles talis est, ut ne-
 que superbiat, sed enim verecundus
 est; neque se demittat, quippe spe
 certaminis fiduciam ad certamen
 colligit. at enim Cupido hoc sibi ne-
 gotium vindicat, & reclinis in ar-
 cum alterno insistit pede, facula in
 terram conuersa; quandoquidē res
 amoris iam prolatae sunt.

Pindar.
 Pythionis.
 Od. 4. A.
 4. Pardi
 pel.

ΑΘΥΡΟΝΤΕΣ.

Οἱ εὐ τῆ Διὸς αὐλῆ ἀθύροντες, ἔρωσ
 οἶμαι, καὶ Γανυμήδης, εἰ π χεῖρ τὸν μὲν,
 τῆ παρὰ νοεῖν, τ' δ' ἀπὸ τ' τῶξω, καὶ τ' πλε
 εῶν εἰς ὀπίγωσιν ἀγαν. ἀθύροισι μὲν

LVDIBVNDI.

In Iouis atrio ludentes Amor
 & Ganymedes sunt, opinor; liqui-
 dem hunc tiarâ coniicere par est,
 illum verò ab arcu & alis dignos-
 cere. Colludunt utique officulis,

ceterum qui pictus est Cupido in-
 folenter cauillans, & plenum victo-
 riis sinum excutiens : ille verò , al-
 terius è duobus astragalis iactura
 facta , alterum non dissimili spe
 proiicit. ideò mœsta ipsi gena est,
 & obscurus oculi radius, ac tamen
 si tener & mollis esset , altè condi-
 tam tristitiam denotat. Hæ quoque
 tres Deæ adsistunt ipsis ; quæ qui-
 dem interpretatione indigent. Mi-
 nerua namque indidem intuito ma-
 nifesta est. (gentilitiã poëtæ dicunt)
 omni armatura instructa, & glauco
 cæsiõve sub galea obtutu; cum in-
 dole mascula genam rubore infi-
 ciens. Ista verò procliuitatem ad ri-
 sum sub cesti illecebra, etiam in ta-
 bula declarat. Iunonẽ autem hanc
 tertiam esse grauitas, & veneranda
 formæ maiestas docet. ecquid autẽ
 sibi volunt , & quæ conuersationis
 ipsis est necessitas ? Argo vehens
 quinquaginta ad Phasidem appu-
 lit, & Bosporo ac Symplegadibus
 traiectis. Cernis & flumen ipsum
 in alta arundine truci forma iacens ?
 etenim cæsaries ipsi spissa & erecta
 est, barba subhorrida , & oculi sæ-
 uum glaucescentes : & densa ac re-
 pentina vis riui, non ab vrna (vt
 certè assolet) effusi, sed vndique ex-
 æstians, percipere nobis concedit,
 quantus influat in Pontum. Naui-
 gationis porrò certamen audis , o-
 pinor , & vates aureum vellus me-
 morantes , & Argo Pasimelufam ,
 hoc est , *omnibus curæ habitam**, iux-
 ta Homeri hymnum celebrant. Ve-
 rum Argonautæ quidem toti sunt
 in prospiciẽdo iis quæ susceperunt.
 Deæ autem, Cupidinis supplicatio-
 ne veniunt, poscentes à Medæa
 Ætææ filia , vt sibi succurrat ad

A οὐὼ, ἀστραγάλῳ * ἔτοι. γέγραφα ὅ, ^{σφ. γ. ἔσι.}
 ὁ μὲν, ὑβριστικῶς * Ἰππιτωδάζων ὁ ἔραως ^{ἴσ. φλυαρι-}
 ἢ πλήρη τ' νίκης τὸν κόλπον ἀνασείων. ^{σηκῶς}
 ὁ δὲ, δυοῖν ἀστραγάλῳ, ἐπὶ τὸν μὲν, καὶ
 αὐτὸν ἀπολωλεκῶς, τὸν δὲ ἑὸ ὁμοίᾳ
 πρὸς ἐμπῶν ἐλπίδι. κατηφῆς ὃ αὐ-
 τῷ ἢ ὄρα, ἢ ἢ ὄμματος ἀκτῆς· καὶ
 τοὶ ἄβρ' ὄντος βεβουθισμένον τὸ τῆς ἀ-
 νίας Ἰππισημαίνῃ. διὰ τε τρεῖς αὐταὶ
 B ἐφεσῶσι σφίσι, αἱ μὲν, ἐλ' ἐφερμη-
 νύοντος δέονται. Αθῶα τ' ἢ αὐτόθεν
 ἰδὸντι δῆλη, πλεὺ ὁμόγυον ποιητῆ Φα-
 σι, πανοπλίαν ἀμπερομήρη, ἢ γλαυκὸν
 ὑπὸ τ' κόρυθος ὀρεῖσα, ζυῶ δ' ἔρ' ἐνοπῶ
 τ' τῷ ἢ δὲ πλεὺ ὄρα ἢ Ἰππιφοινίτησα.
 ἢ δὲ ὃ αὐτὸ φιλομειδῆς ὑπὸ τῆ ὄ κε-
 σοδ' ἴυγι, καὶ τῷ γράμματι σημαίνῃ.
 Ηραν δὲ γε πλεὺ τελέτω ἔῃ, τὸ σεμνὸν
 ἢ βασιλικὸν τῆ εἰδίδι Φησί. τί δὲ βῆ-
 C λονίαι, ἔ πῆς ἢ τ' ζυωισίας αὐταῖς ἀ-
 νάτην; ἄεσσα ὄν πενήκοντα ἢ δ' ἔργῳ,
 ἐνώρμισται τῷ Φάσιδι, Βόσπορον τ' ἔ, ἔ
 ζυμπληγάδας διελθοῦσα. ὀρεῖς δὲ ἢ
 τ' ποταμὸν αὐτὸν ἐν βαδῆ δόνακι κεί-
 μῆρον ἐν βλοσυρῶ τῷ εἰδῆ. κόμη τε γῶ
 ἀμφιλαφῆς αὐτῶ, ἢ ἀνεσηκῶ, γε-
 νῆας τ' ὑποφείτησα, ἢ γλαυκιῶντες
 ὀφθαλμοί τὸ, τε ἀδρόν τῆ ῥόβιματος,
 D ἐπὶ δ' ὄπὸ κάλιπδος ἐκχεόμενον, ἢ πρ' ἐν
 εἰώθεν, ἀλλ' ὄπὸ παντὸς ἐκπλημμύρον,
 ἐννοεῖν δίδωσιν ἡμῖν ὀπόσος ἐπχειται
 τῷ πόντῳ. τ' δὲ τ' ναυπλίας ἀθλὸν ἀ-
 κουῖς, οἶμαι, ἢ ποιητῶν τὸ χρυσοῦ δ' ἔ-
 ρας λεγόντων, πασιμῆσαν τ' πλεὺ ἀρ-
 γῶ, ἢ Ομηρῶ ὠδῶ φερέζοισιν. ἀλλ' ^{ἴσ. κ. π. τ. ἢ}
 οἱ μὲν τῆς Ἀργεῖς ναυάται, ἐν Ἰππισημαίνῃ τῷ κατειληφότων. αἱ δὲ αἱ δὲ, ἐς ἰκε-
 σίῳ τῆ ἔραως ἢ κοισιν, αἰτῶσαι ζυλλαβεῖν σφίσι Ἰππι σωτηρίαν τῷ πλω-

Pind.
 Pythiæ
 Od. 4. l.
 4. 2. 6.
 Pind.
 Amor
 liqui-
 ar est,
 ignof-
 culis,

τήρων, Αἰήτου Μήδων, μετελθόντα. μιᾶν δὲ τῆς ὑπουργίας ἢ μήτηρ σφαῖραν προδένουσι, Διὸς αὐτῶν ἀθυρμα γεγονέναι λέγουσα. ὁρᾶς κῆ τέχνην ἐν τῇ γραφῇ, χρυσοῦ μὲν αὐτῆ, ῥαφῆ δὲ αὐτῆ, οἷα νοεῖσθαι μάλλον, ἢ ὁρᾶσθαι ἑλικας τε κυδνοῦ ἐφ' ἑαυτῆς ἐλίπθουσαν. Ἐνανήριφείσαι τὰ χά που τὸ δαποχωροῦν σέλας, μὲν δρυγαῖς εἰκάζειν ἀσέρων αὐτῆ δώσθαι. ὁ δὲ, ἔδῃ μὲν ἀσραγάλοις, ἔδῃ ὁρᾶ ἐπ' ῥίψας δὲ αὐτοῖς χαμάζε, ὁξήρη δὲ τῆ μητρὸς πέπλος, ἐπαληθῶσαι πλὴν ὑπόχρουν αὐτῶν οὐ γὰρ ἐλλείψαν τὸν ἄθλον.

ΠΕΛΟΣ.

Ὁ μὲν ὑπὲρ τῆ βωρον δι' ἡπεῖρα μέσης ἰπποδύσθαι μὲν ἔσθαι ὁρᾶ παρὰ, καὶ Λυδία σολῆ, Πέλοψ, οἶμαι, θρασύς ἰωίος καλὸν εἰπεῖν. ἴθιβε γὰρ ποτε ἔδῃ δια θαλάσσης τουτὶ τὸ ἀρμα, Προσδῶνος, οἶμαι, δόντος ἀκρὰ τῆ τῆ Ἑρχοῦ ἀψίδι, ἐπ' ἀδιάντω ἀξονι, τὰ τῆ Γαλήνης διαδέων νῶτα. ὄμμα δὲ αὐτῶν, γοργόν. κῆ αὐχλὴν ἀνεσηκῶς, τὸ τῆ γνώμης ἐπιμονὴν ἐλέγχε. ἢ τε ὄφρις ὑπεραίρσασα, δηλοῖ κατὰ φρονεῖσθαι τὸ Οἰνόμαον ὑπὸ τῆ μεираκίε. φρονεῖ γὰρ τοῖς ἰπποῖς, ἴππῃ ὑψαύχενός τῆ, κῆ πολλοὶ τῆ μυκτῆρα, κῆ κοῖλοι τῆ ὄπλιω τὸ ὄμμα κυάνεοί τῆ, κῆ ἐπιμοι χαίπλω τῆ ἀμφιλαφῆ, κυανῶν ἀπαμωροῦντες αὐχένων. ὅς δὲ θαλασίων ἔσθαι. πλησίον δὲ αὐτῆ, Ἰπποδάμεια, πλὴν μὲν ὄφρα, αἰδοῖ γραφῆσαι, νύμφης δὲ σολῆν ἀμπεχομένη, βλέπασθαι τῆ ὄφθαλμοῖς, οἷοις αἰρεῖσθαι τὸ τῆ ξύνα μάλλον, ἐρεῖται γὰρ, κῆ τῆ

A nautarum conseruationem, ac pro ministerij mercede mater Amoris pilam ipsi proponit, quam Iouis ludicrum ait extitisse. Viden' etiam artem in pictura? aurea siquidē vestis hæc Dea, sed futura in ipsa est, quæ mente potius percipi quàm videri queat; & inuolucra cerulei coloris in se inuoluens; & proiecto utique in altum iubare emicante, vt fulgoribus stellarum assimile quiddam efficeret. At vero Cupido non amplius astragalos conspicit: quin ipse in humum iactis pendet à matris peplo, vt promissum ipsi verè præstet; quòd à cæpto suo nolit desistere.

PELOPS.

Hic super quadrigis quasi per mediam continentem equitaturus erecta tiara, & Lydio indumento ornatus. Pelops, opinor, audax auriga pulchrè nominandus: siquidem olim per mare hunc currum regebat, quem Neptunus ei dederat, summa rotæ testudine, axe non madefacto, tranquilli matis dorsa percurrens. Oculus ipsi horrorem incutit: & ceruix ardua animi promptitudinem arguit: tum supercilium elatum, Oenomaum ab adolescente contemptu haberi indicat. nam superbit in equis, quia alta ceruice sunt, & ampla nare, & cana vngula, & oculo cæruleo, & prompti, & profusam iubam cyaneis attollunt ceruicibus; qui marinorum equorum modus est, ac prope eos est Hippodamia, gena pudore suffusa, & nymphæ ornatu amicta atque iis oculis intuens, quibus se hospiti potius adherere prodit: capta enim est amore; & parentem suum

suum detestatur, qui eiusmodi exu-
 uijs admodum superbit, quas ante
 oculos habes; capita nimirum hæc
 quæ singula singulis postibus appen-
 sa sunt. Ac tempus cuique figuram
 propriam tribuit, quo quisque pro-
 corum perit: at enim procos filia
 accedentes occidens, insignibus cæ-
 dis exhilaratur. Simulacra verò ip-
 sorum superuolitantia lamentantur,
 & certamen ipsorum tristi connubij
 conditione memorantes quiritantur.
 Enimuerò Pelops pactus erat,
 vt in posterum libera esset puella ab
 hoc infortunio: ac Myrtilus certè
 conscius pacti conuentiq; est. hinc
 non longè abest Oenomaus; quin
 expeditus iam illi currus est, & ha-
 stile superextensum sellæ curruli, ad
 apprehensum adolescentem enecan-
 dū. Hic verò patri sacra facit, & libat
 Marti, satagens, truci aspectu, & ocu-
 lis cædem minantibus, ac Myrtilum
 vrget. Cupido autem mæstus, a-
 xem currus incidit; vtrumque dans
 percipere, & quòd amore correpta
 puella secum aduersus patrem pacif-
 ceretur; & quòd imminetia fami-
 liae Pelopis à Parcis exorirentur.

PYRRHVS aut MYSI.

Eurypi & Neoptolemi acta, poë-
 tarum cætus celebrat, & vtrumque
 patrios mores imitari, & manu stre-
 nuum ac virtute esse contendit: atq;
 etiam hæc aperit pictura. Fortuna
 namq; cum virtutem ex tota terra
 ad vnam ciuitatem contulisset, hi
 quidem non inglorij. pereunt, sed
 qui apud vulgus hoc vsurpare po-
 terant,

*Nati infortunatorum, quibus obuia
 dextra est Nostra.* generosi
 verò generosos quoq; superant. certè
 quæ ad res eximias spectat, alia sunt.
 nunc circa eas, quæ adsunt, quasque

A *ἄλκην πορὰ μυσάπιδος, τοῖς τοῖς ἀκροδι-
 νίοις φρονέοντα. ἀ δὴ ἔδρα, κεφαλὰς
 ταύτας τῶν πορφυλαίων ἀνημμένη
 ἐκάστη. καὶ γῆμα δέδωκεν ὁ γρόνος ἴδιον,
 ὃν ἐκαστος ἀπώλετο σφῶν. ἔδου γὰρ δὴ
 μνηστῆρας τῶν θυγατρῶν ἠκοντας κτείνων,
 ἀγάλλεται τοῖς γωρίσμασι τῶν φόνων.
 εἶδωλα δὲ ὑπεριπλάμυρα σφῶν, ὀλο-
 φύρειαι, τὸν ἑαυτῶν ἀγῶνα τῆς γάμου
 ζυμβάσεως ἐφυμνοῦντα. ζυμβῆναι γὰρ
 δὴ ὁ Πέλοψ, ὡς ἐλβυδέερα λοιπὸν ἢ
 πᾶσι εἴη τῶν ἀλάστορος. ἔ οὐ Μυρτίλος δὲ,
 ζυμίστωρ τῆς ζυμβάσεως αὐτοῖν ὄστιν.
 ὅστις ἐκ ἀποδεν ὁ Οἰνόμαος, ἀλλ' ἐποιμον
 αὐτῶν τὸ ἄρμα. ἔ τὸ δόρυ ὑπερτέτατον
 διφρου, κατὰ λαβὸν τὸ μείρακιον
 κτεῖναι. ὃ δὲ, τῶ παρὶ θυῶν, Ἀρῆ, σωβ-
 ῶν δὲ*, ἀρεῖος ἰδεῖν, καὶ φονῶν τὸ ὄμμα, ἔ
 τὸν Μυρτίλον ἐπὶ πᾶσιν ἔρχεται. ἔρως δὲ κα-
 τὰ τῆς τὸν ἄξονα τῶν ἄρματος ἐντέμνει,
 ἐκαστὸν διδοῖς ἐνοεῖν, ὅτι τὴν ἐρώσει ἢ
 κόρη τῶν ἔρως ἐπὶ τὸν πατέρα ζυμ-
 βαίνει, καὶ τὰ μέλλοντα περὶ τῶν Πέ-
 λωπος οἰκίδου ἐν μοιρῶν γίνεσθαι.*

ΠΥΡΡΟΣ, ἢ ΜΥΣΟΙ.

Τὰ Εὐρυπύλου, καὶ Νεοπτολέμου, ποιη-
 τῶν ὑμνεῖ γένος, πατρῶζων τὴν αὐτῶν
 ἀμφω, ἔ τῶν χεῖρα διδοκίμοις κατ'
 ἰσχυρῶν εἶ. Φησὶ δὲ καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα.
 ἢ τύχη γὰρ τῶν δὲ ἀπάσης γῆς ἀρετῶν
 εἰς μίαν πόλιν συσυνεγκοῦσα, ἔ μὲν,
 οὐκ ἀκλεεῖς οἰχόνται, ἀλλ' οἷοι περὶ
 πολλοῖς, Δυσλεύων δὲ τε παῖδες, εἰ-
 πεῖν, οἱ ἐμῶ μῦθι δὴ πόωσιν. οἱ δὲ γυ-
 ναῖοι, γυναικῶν κρατῶσι. τὰ μὲν δὴ περὶ
 τῶν ἰκανῶν, ἔτερον. νυνὶ δὲ περὶ τῶν

Ξυωεσώτας, ἢ θεία. πόλις μὲν αὐτῆ I-
 λιος ὀφρυόεσσα καθ' Ὀμηρον, ὡς εἰδῆ
 ὅ αὐτὸ πείγος, οἷς ἢ θεοὶς μὴ ἀπαξιώ-
 σαι τ' ἐαυτῶν χάρος. ναύσταθμόν τ' ἐπὶ
 δάττρα, ἔσενός Ἐλλησπόντου διάρροις,
 Ἀσίδω Εὐροπῆς διείργων. τοῦ μέσῳ
 ὅ πεδίον, ποταμῶ διαρείται Ξάνθω.
 γέγραπται ὅ, οὐ μορμύρων ἀφραῖ, ἔδ'
 οἶος Ἰππὶ τὸν τ' Πηλέως ἐπλήμμυρον
 ἀλλ' ὀνή μὲν αὐτῶ, λωπός, ἔσεν ὄνον, ἢ
 ἀπαλῆ δόνακος κόμαι· κατὰ κείλαι ὅ B
 μάλλον, ἢ ἀνέσηκε· ἔσεν ὅ πόδα ἐπέχ
 τῆς πηγαῖς, ἐπὶ Ἰσυμμεδίας νῦν, δι-
 γραίνων αὐτὸ *νάματος τ' ῥόδιμα μέ-
 τερον στραπῆ τ' ἐκατέρωθεν, Μυσῶν τε
 Ξυῶν Τρωσῶ, ἢ Ἐλλῶων ἐκατέρω. οἱ
 μὲν κεκμηκότες ἤδη, οἱ Τρωῆες. οἱ δὲ,
 ἀκμηῆτες, ὅ Ξυῶ Εὐρυπύλω. ὄρας ὅ
 αὐτῶν, ὡς οἱ μὲν, ἐν τοῖς ὅπλοις κἀθνη-
 ται, τάχα που τῆτο Εὐρυπύλου αἰτή-
 σαντος, ἢ χαίροισι τῆ ἀνακωχῆ. ὅ ὅ,
 κἀδυμοὶ τ', καὶ Ἰξορμύρτες οἱ Μυσοὶ,
 ἰσῆλαι, τότε τ' Ἐλλῶων ἐν ὁμοίᾳ κα-
 ταστάσῃ τοῖς Τρωσῶν ὄντων, πλὴν Μυρ-
 μηδόνων. ἐνεργεὶ γδ', ἔσεν τ' Πύρρον
 ἔτοιμοι. τῶ νεανία ὅ, κάλλους μὲν ἐνε-
 κεν, ἐφερμυδύοντ' ἀν' οὐδέν, Ἰππῶ ἐν
 ὅπλοις τανυῶ. μεγάλοι γεμῶ, ἢ ὑπὸ
 τῆς ἄλλοις ἠλικία τε ἀμφοῖν, ἰσητάς
 τε τ' ὀφθαλμῶν βολαῖς, ἐνεργεὶ, ἢ ἔ
 μέλλοντες. γοργὸν γδ' ὅ ὄμμα ὑπὸ τ'
 κόρυθος ἐκαστῶ ἢ σωμα πονδύοντες τῆς
 τ' λόφων κινήσει. ἔσεν ὅ θυμὸς Ἰππῶ βέ-
 πει σφίσι· σιγῆ τε μὲν πνεύσειν εἰσί-
 κησι, ἢ τὰ ὅπλα ὅ αὐτῶν, παρῶα· ἀλλ'
 ὁ μὲν Εὐρύπυλος, ἀσήμερις ἐσταλται, ἢ
 ὡραλλάηοισι τῶ αὐγλῶ ὅπη τε, ἢ

γρ. αὐτῶ,
 ἴσ. αὐτῶ, γ.

A quæ tales esse constat, consideratio
 nostra versatur. vrbs sanè hæc Ilium
 est superciliosum, vt Homerus ca-
 nit; circuit autem ipsam is murus,
 quem ne Dij quidem manu sua de-
 dignati sunt: vtrinq; nauale est, &
 angustus Hellepontii meatus, quò
 Asia ab Europa diuiditur. campus
 qui medius est interiectus, fluuio
 Xantho dirimitur: pictus autem est
 non spuma fremens, neque qualis
 in Pelidem exæstuabat: sed cubile
 ipsi lotus & vluua palustris, & téncri
 iunci comæ. decumbit autem po-
 tius quàm assurgit; & pedem ad-
 hibet fontibus, non præter modum
 iam laticibus humectans, riuo fatis
 moderato. vtrinq; exercitus, hinc
 Mysorum, qui socij erant Troia-
 nis, & inde Græcorum: & Troiani
 quidem iam defessi sunt, qui verò
 cum Eurypylo, integri sunt, atq; in-
 defessi. video vt ex ipsis Troiani qui-
 dem cum armis confideant, cum
 hoc fortè an Eurypylus postulasset;
 & vt gaudeant relaxatione. Mysi
 vero animo accensi, & cum impetu
 irruunt in Græcos, qui tunc eodem
 in statu, quo Troiani, erant, exceptis
 Macedonibus: hi quippe acres &
 prompti Pyrrhum stipabant. De for-
 ma certè huius adolescentis vix quic-
 quam explicari posset, quando nunc
 armis instructus est. ambo certè du-
 ces proceritate alios superant, atque
 ætate pares inter se sunt, & oculo-
 rum radiis micantes, strenuèque &
 non cunctantes. sæuus enim vtrique
 aspectus sub casside subest: & vna
 cum cristarum agitatione nutant;
 atque animus vtriq; ipsis imperat, vt
 tacitè robur spirantibus similes sint.
 Ceterùm paterna induerunt arma;
 verùm Eurypylus nudis insignique
 carentibus, & fulgorem variantibus,
 quacunque & vtrumque moueret

se, Iridis instar, armis ornatus erat. At vero Pyrrho Vulcania aderant arma, cum ab iis iam recessisset Vlyses, securus de victoria, qua is ipsa obtinuerat. Quod si quis hæc arma consideret, nihil prætermissum reperiet è signis quæ in his expressit Homerus. Enimvero terræ, & maris, & cæli figura, nullius, opinor, eloquentis sermone indigebit. Nam mare inde intuenti clarum est accepto ab artifice colore suo: terram autem, vrbes & quæ in ipsa sunt pingunt. paulo post utique percontaberis de singulis: cælum autem hoc. cernis alicubi & Solis orbem ut indefessus sit, & plenæ Lunæ fulgorem. verum mihi videris auere de singulis fiderib. audire. At enim quod varium ac diuersum in ipsis est, causam tibi sciscitandi præbet. ecce tibi Pleiades, sementis indicia dum occidunt; & messis iterum dum insigniter exoriuntur; prout tempestatū opportunitas admitit. Hyades altera ex parte. Intueris etiam Orionem: fabulam autem super eo, & causam, cur sit inter astra, in aliud tempus, ô puer, differamus, ne te ab iis abducamus quæ nunc tibi cordi sunt. Stellæ in ipso sunt, vrfa, vel plaustrum, si ita nuncupare velis: aiunt autem hoc solum fidus Oceano non lauari, sed tantum ibi circumferri, quasi custodem Orionis. Agedum eamus deinceps per terrâ, iis dimissis quæ supra sunt: & pulcherrimū eorum quæ in terra sunt, vrbes consideremus. Aspicis ut hæc duæ sint. vtram erga priorē tibi exponi vis? an lampadum lux & hymenæi carmen, & tiliarum sonus, & citharæ strepitus, & saltantiū foni-

A ὅπως κινούτο ἡ Ἴρις. τῷ Πύρρῳ ᾧ, τὰ δὲ
 ΗΦάιστος ᾤρεσιν ἐκείναις πόλιν αὐτῶν Ο-
 δυσεὺς, καὶ ἀπευξάμενος τὴν αὐτῆς νύκτιν. ἢ. ἔπιπυξ.
 θεωροῦν δὲ πρὸς τὰ ὄπλα, λείπον δὴρήσας
 τὸν Ὀμήρου ἐπιτυπωμάτων ἐδέν. ἀλλ' ἀ-
 κριβῶς ἢ τέχνη δεινῶσι τὰ κείθεν παύ-
 τα. τὸ μὲν γὰρ γῆς τῆς καὶ θαλάσσης, ἔσθ' οὐ-
 ραν ἔχῃμα, ἐδὲ φράζοντες οἶμα δει-
 σῆς πνός. ἢ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δήλη τὴν
 ἐαυτῆς χροῖαν ὑπὸ τῆς δημοκρητοῦ λα-
 βῶσα. πλὴν δὲ αἱ πόλεις, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ,
 γῆν χεῖρα φασὶ. καὶ μικρὸν γε ὑστερον πύ-
 σῃ πρὸς ἐκείτων. οὐρανὸς δὲ, ὅδε. ὄρα
 πρὸς τὸν τῆς ἡλίου κύκλον, ὡς ἀκάμας ἐν
 αὐτῷ, ἔσθ' ἡ πανσελιῶς Φαιδρόν. ἀλλὰ
 μοι δοκεῖς πρὸς τῆς καὶ ἔκαστον ἀστῶν
 ποθεῖν ἀκοῦσαι. τὸ γὰρ διαλλάττον αὐ-
 τῆς, πλὴν αἰπῶν τοῖς ἀστέρας τῆς πύσεως.
 αἰδὲ μὲν τοῖς πληιάδες, ἀσπὸς τε, ἔσθ' ἀ-
 μητῆς ζυμβολα, δυόμυρα, ἢ αὐτῶν πάλιν
 ἐμφανῶς ἐχουσαι, ὡς* αὐτῶν τὰ τῶν ὠ- ἢ. ὁ δὲ αὐτῶν
 ρας αὐτοῖς ἀστῶν. ὑάδες δὲ τῆς θάλασσης. ἢ. τ. τ. ἢ. αὐτῶν αὐτῶν
 ὄρα καὶ τὸν Ωρέωνα. τὸν δὲ ἐπὶ αὐτῶν
 μῦθον, ἔσθ' πλὴν ἐν ἀστέροις αἰπῶν, ἐς ἔτε-
 ρον ἀναβαλώμεθα, ἢ παῖ, καιρὸν, ὡς
 δὴ μὴ ἀπάγοι μὲν σε τῆς νύκτι ἐν πόθει.
 οἱ δὲ ἐπὶ αὐτῶν ἀστέρες, δὴ ἔσθ' ἢ εἰ ἀμα-
 ξαν καλεῖν βέλαιο. φασὶ δὲ αὐτῶν ἔσθ'
 μόνον ἐν λυαῶν ἐν Ωκεανῷ, ἀλλ' αὐ-
 τῶν, πρὸς μὲν τῆς, * σφῆρα φεαῶν, οἷον φύλα- ἢ. αὐτῶν πρὸς
 κα τῶν Ωρέωνος. ἰώμην δὲ λοιπὸν δια- ἐμφορῶσα
 γῆς, ἀφῆμενοι τῆς ἀνω. καὶ τῆς γε ἐν
 γῆ καλλιστον θεωμεθα τὰς πόλεις. ὄρα
 μὲν δὴ, ὡς διτταί πνες αὐτῶν. ποτε-
 ραν οὐκ ἔσθ' ἀφερμυδύεαται.

τοῖς βούλει; ἢ τὸ τῆς λαμπάδων φῶς, καὶ τὸ τῆς ὑμεναίου μέλος, καὶ ὁ
 τῆς αὐλῶν ἦχος, καὶ ἡ τῆς κισάρης κροστῆς, καὶ ὁ τῆς ὀρχουμένων ρυθ-

ἰσ. αὐτὰς αἰ μὸς ἐς αὐτὰ ἢ σε ἀγα. ὁρᾷς ἢ καὶ τὰ γύ-
 ναϊα τῶν περὶ τὸν ὄρθον ὡς διαφαίνοντα
 θαυμάζοντα, καὶ μόνον οὐκ ἐπιβόωντα
 ἐπὶ χαρμονῆς. γάμοι ταῦτα, ὡς παῖ, καὶ
 περὶ τὴν ξυνοδοὺς νυμφίων καὶ ἀγνῆται
 τὰς νύμφας οἱ γαμβροί. τὸ ἢ τὸ ἀδίδις,
 ἔτ' ἡμέρας, ὡς ἐπιπρέπει ἐκάστω, πα-
 εἶμι λέγειν, ὁφείλον αὐτὰ τὸ δημι-
 κργεῖσθαι ἀνιξαμένους. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δικαστή-
 ριον π, ἔξω δὲ κοινῆ, ἔξω γέροντες σε-
 μνοὶ, σεμνῶς ἢ προσκαθήμενοι τὸ ὁμί-
 λου. τὸ ἢ ἐν μέσῳ χρισίον, τέλειαντα
 μὲν δύο ταῦτ', ἐκ οἷοι ἐφ' ὅτω. ἢ νῆ Δί'
 εἰκάσαι χρεῖ, ὡς μιᾶς τῆς ὀρθῶς ἐκ-
 δικάσοντι, ὡς ἂν μὴ περὶ δῶρα ἴσ' ἢ
 βύθειαν φέροι. τίς δὲ ἢ δίκη; διπλοὶ μὲν
 ἐν μέσῳ πινές οὗτοι, δοκεῖν ἐμοί, Φονι-
 κὸν ἐγκλημα, ὁ μὲν ἐπάγων πατέρω-
 τὸν δὲ ὁρᾷς ὡς ἔξαρνός ἐστιν. οὐ γὰρ ἐχθ-
 ῖον, ὅπερ αὐτὰ προσφέρει ὁ κατήγορος.
 ἰσ. ἢ καὶ. καταδείξῃ τὰ ὑποφόνια, καδαρός ἢ-
 κειν. ὁρᾷς καὶ ἐπὶ ἐπιβοηθουῦντας ἐκα-
 τέρω, ἔξω νέμοντας τὴν βοήν, ὅτω φίλον.
 κα. ἢ γὰρ. ἀλλ' ἢ τὸ κηρύκων ὄρῃσιν καδίστησιν
 αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ ἡσυχᾶμον ἀγα. ταῦτ'
 μὲν οὐκ οἶμαι, μέση τίς πολέμου, καὶ εἰρή-
 νης, ἐν οὐ πολέμουμένη πόλιν κατὰ στα-
 σις. ἐτέραν ἢ ὁρᾷς, ὡς τειχῆρης, καὶ τὸ γε-
 πείρος, ὡς ὅτι δὲ ἡλικίαν ἀπόμαχοι
 φρεροδοὶ διαλαβόντες. γυναικῶν τὸ γὰρ
 ὅστιν οὐκ ἔπαλξεων, καὶ γέροντες οὗτοι,
 ἔξω κομιδῆ παιδία. ποῖ δὲ τὸ μάχμον
 αὐτοῖς; ἐν ταῦτα βύροις ἂν τοῦ τοις, οἱ δὲ
 Ἀρείτε, καὶ Ἀθηνᾶ ἐπονίαι. τοῦτ' ἂν γὰρ,
 μοι δοκεῖν, ἢ τέχνη Φησί, ἐπὶ μὲν χρε-
 σά τε, καὶ μεγάλῃ δηλώσασα θεοῖς
 εἶ. τοῖς δὲ, τὸ ὑποδεδέσθαι δι' αὐτῆς,

A tus ad has te deducit? cernis etiā mu-
 lierculas, vt ante fores perlucet ad-
 mirantes, & tantum non vociferātes
 præ gaudio. Nuptiæ sunt hæc, ô puer,
 & primus congressus sponforum: &
 generi sponfas ducunt: quæ verò ad
 pudorem & desiderium pertinent,
 vt addeccant quenque, omitto dice-
 re; cum artifex prudentiùs hæc sub-
 indicauerit. verum ecce & prator-
 rium aliquod, & communis confes-
 sus, & senes venerandi cum maie-
 state præsidentes cœtui. Quod au-
 tem in medio est aurum, libræ qui-
 dem duæ sunt hæc, nescio qua de
 causa: an per Iouem conijcere par
 est tanquam mercedem, rectè iudi-
 caturò, propositam esse, vt ne fortè
 quis ad munera rectà se conferat.
 quanam verò lis hic agitur? bini
 certè quidam in medio, vt mihi vi-
 detur; crimen est de mulcta ob ead-
 dem, cuius non solutæ hic alterum
 accusat: ille verò inficiatur, vt vides:
 non enim habet nunc quod illi obi-
 iiciat accusator, vt reum peragat:
 itaque accusatus, purus à mulcta,
 quam iam appenderat, abit. Cernis
 etiam acclamantes vtrinque, & vo-
 cem cui libèret, tribuentes: sed præ-
 conum præsentia sedat ipsos; & ad
 tranquillum statum ducit. hoc ergo
 tibi mediam quandam belli & pacis
 constitutionem refert in ciuitate
 bello non vexata. Conspicis etiam
 alterā, vt muris vallata est, & vt mœ-
 nia, qui propter ætatem & sexum
 imbelles sunt, custodienda acce-
 perint: namque & mulieres ibi in
 propugnaculis, & seneciones isti, &
 admodum pueri sunt. quonam ve-
 rò pugna ipsi genus abijt? hic re-
 peries eiusmodi, eos qui Martem &
 Palladem sequuntur: hoc enim, cum
 mihi videtur, ars dicit, dum hos qui-
 dem auro & magnitudine deos esse
 declarauit: alijs verò inferius quid-

dam per se tribuit : ceterum egrediuntur non expectata hostium pro-
 uocatione : quippe cum opes in vrbe
 consumerentur, & satius esset facultatibus non imminutis, in armis sistere : infidias vairè struere inde parant. hoc enim, vt puto, dumus hic ripis incumbens obscurè denotat, vbi vtiq̃ue armatos ipsos vides. verum haudquaquam istis contigerit vt structis vtantur infidiis: sed enim externus exercitus speculatorib. quibusdam collocatis, hos longè retrudere excogitat. Iam verò hinc pastores ducunt pecudes, fistulis modulando. an non te percellit arguta & germana musa, & pure montana? at supremum vsi concentu ob ignorantiam fraudis in se cõparata, moriuntur, vt vides, ab hostibus oppressi: à quibus etiam abigitur præda quadam. deinde cum actorum rumor ad eos qui succenturiati in infidiis erant, venisset: exurgunt hi, & ex equis ad bellum pergunt. en ripas videre est præliantibus refertas, & iaculantib. in illos. de iis autem qui in ipsos se conuertunt, & de tabo cruentata diua, veste etiam sanguine infecta, quid dicemus? Eris, dissidiumve, & Tumultus sunt hæc: Parca cui subdita sunt belli omnia. Etenim cernis vt non vna via procedat, sed aliud invulneratum mediis ensibus obiectat: vt alius emortuus ab ipsa retrahitur: *hic etiam recens sauciatum vrget: mihi quidem isti viri terribili impetu & intuitu nihil à viuis distare incitatione videntur. Verum ecce rursus Pacis acta: hoc enim nouale parer, vt ager, opinor, ter cultus, si id conijcere licet ex numero aratorum: iuga certè boum, crebrò his versantur: latice è patera quadam excipi-

πολος οἰμαίης, εἶπ' ἔχῃ τῶν ἄρωτῆρων ζυμβάλλεσθαι πλήθους. καὶ τὰ γε ζῶντων τῶν βοῶν, θαμὰ ἀναστρέφει· ἐν ταύτῃ *κύλικός ἔστιν ἐπίδεχο-

A δοῦσα. Ἰξίασι δὲ, πλεὺ τῶν ἐναντίων οὐ δὲ ξάμνοι προκλήσιν. νέμεσθ' ἄρ' ἐν τῇ πόλει πλεστον, ἢ μὴ νεμομένων ἐν τοῖς ὄπλοις εἶ). λόχον δὲ διαλλάττοισιν ἐν τῷ δέν. τουτὶ γὰρ μοι δοκεῖν, ἢ πρὸς ταῖς ὄχθαις αἰνιττεῖται λόχη, οὐ δὲ κατωπλισμένοις αὐτοῖς ὄρεσι. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐλθούσι αὐτοῖς χησασθ' *λόχη. ὁ γὰρ τοι ἐπιλις στρατός, σκοποὶς ἕνας καδίσας, λίαν ἐλάσασθ' ἤνοει. καὶ δὲ, οἱ μὲν ἄγροισι νομεῖς τὰ θρέμματ' ὑπὸ σφίτων ἢ οὐ προσβάλλει σε γ' λιπὸν, καὶ αὐτοφυὲς τ' μούσης, καὶ ἀπεχθῶς ὄρεον; ἔσται ἢ χησαμνοὶ τῇ μοισι καὶ δὲ ἀγροισι τῶν ἐπ' αὐτοῖς δόλου, τεθνασιν, ὡς ὄρεσι, τῶν πολεμίων ἐπελθόντων· καὶ ἀπελαυνέται πρὸς αὐτῶν. φήμη δὲ τῶν προκλήτων εἰς τοῖς λοχῶντας ἐλθούσα, ἀνίσταν' οὐ τοι, καὶ ἐφ' ἵππων ἐς τὸν πόλεμον χωροῦσι: καὶ ταῖς τε ὄχθαις ἐστὶν ἰδεῖν πλήθους τῶν μαχομένων, ἔβαλλόντων ἐς αὐτοῖς τοῖς δὲ ἐν αὐτοῖς ἀναστρέφομένοις, καὶ πλεὺ πεφοινιγμένῳ λύθρῳ δάμονα, αὐτὴν τ' ἔπειτα ἐδῆται, π' ἐροῦ μῆρ; ἔρις καὶ κωδιδιμός ταῦτα κῆρ, ὑφ' ἣ τὰ πολέμου πάντα. ὄρεσι γὰρ τοι ὡς οὐ μίαν ὁδὸν χωρεῖ· ἀλλ' ὅν μὲν, ἀτρωτὸν ἐς τὰ ξίφη προβάλλει· ὅς δ' ὑφέλκεται ὑπὸ αὐτῶν νεκρός. ὁ δὲ καὶ νεότερωτων ἴσ. αὐτοῖς. ἴππαστ' ἄρ' οἱ δὲ ἄνδρες, φοβεροὶ τ' ὄρμης, καὶ τῶν βλέμματός, ὡς οὐδὲν διαλλάττειν ἐμοὶ ζώντων ἐν ταῖς ὄρμαῖς δοκοῦσιν. ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν εἰρήνης ἔργα. νῆος γὰρ αὐτῆ διαφαίνεσθαι, τεί-

μύτης αὐτῶν, ἔπι τῷ τ' αὐλακος τέ-
 λει, μὴ αἰνεῖσθ' ἢ τ' χρυσὸν περιχρῶσα,
 ἔξ ἧς ὀρέας, τέμνος βασιλέως οἶμαι
 πρὸς τεκμήραδ' ὅς τ' ἄγεθός ἐλέγχε-
 ται τ' ψυχῆς, ἐν τῇ ὄψι φαιδρότητι. καὶ
 πῶ γε αἰπὴν τῆς χαρᾶς οὐδὲν ζητεῖν
 χρῆ. τὸ γὰρ τοῖς λήϊον, πολλὰ τῶ μέθω
 πῶ σπορᾶν ὑπερβαλεῖσθαι διγέλοισι,
 οἵ τε διὰ σπουδῆς ἀμουῦτες, καὶ οἱ ταῖς
 ἀμάλαις τὰ κειρόμηναι τῶν δραγμα-
 των δέοντες· οἷς ἔτ' οἱ πορσάροισι ἔ-
 μάλα σωτόνως. ἢ δὲ δρυῖ, ἐκ' ἀκαί-
 ρος ἐν ταῦτα, οὐδ' ἔξω λόγῳ. σκιά τ' γὰρ
 ἀμφιλαφῆς ὑπὸ αὐτῇ ψυχάσαι τοῖς
 ἐν τῷ ἔργῳ καμοῦσι. καὶ* βοῖς οὐ ποσὶ,
 πῶν, καθεσθῆεις ὑπὸ τῶν κηρύκων,
 οἷς ὀρέας, ὑπὸ τ' δρυῖ προσέθετο τοῖς πρὶ
 πῶ συλλογῶν τῆς πυροῦ κάμοισι. τὰ
 δὲ γύναια, πῆ φῆς; ἄρ' ἐκ' ἀπλοῦσθαι τοῖς
 δοκεῖ, καὶ διακελεύεσθαι ἀλλήλοισι συχὰ
 μάτην τῶν ἀλφίτων, δεῖπνον εἶη τοῖς
 ἐρέδοις; εἴ τ' καὶ ὀπώρας δέησι, ὅρ' ἐστὶ
 τοῖς αὐτῇ, χρυσῆ μὲν τ' ἀμπέλων, μέ-
 λαινα τ' τῆς καρποῦ. τὸ δὲ τῆς καπέτου
 κωνῶν, ἐτεχνήθη, οἶμαι, τῶν δημοκρ-
 γῶ, πρὸς δὴλωσιν τ' ἐν αὐτῇ βάδοις.
 δεῖ γὰρ τοῖς τὸ πρὸ ταῖς ἡμερίσιν ἔρ-
 κος ἐν τῷ* καινοτέρῳ νοεῖν. ὁ δὲ δ' ἔργυρος
 ὁ ἐν τῷ ἀμπελῶνι, κάμακες ταῦτα,
 τῆς μὴ κατακλιθῆναι τὰ φυτὰ, βέλ-
 σαντα τῶ καρπῷ. πῆ δὲ αὖ εἴποις πρὸς
 τῶν βυζώντων; οἱ διὰ σενῆς τῆς αὐτῆς εἰ-
 σόδου, εἰσφρήσαντες ἑαυτοῖς, τὰ λάροις
 ἐναποπίπτεται τ' καρπὸν, μάλα ἠδέεις,
 καὶ πορσφοροὶ πῶν ἠλικίαν τῶ ἔργῳ.
 ὅρ' ἔνοι τ' γὰρ, καὶ ἠίδιοι, θυῖον, καὶ βακχικὸν ἐν ῥυθμῶ βαίνοισιν, ἐνδιδόντος
 αὐτοῖς ὅρ' ῥυθμὸν ἑτέρου· ὄν, οἶμαι, ξυῖνης ἀπὸ τε τῆς κισθάρης, καὶ τῆς λεπτοῦ

χε. ἀκαίρως

πρ. γρ. βιά

ἴσ. πορσί-
γηται τ.

ἴσ. κασι-
πύρ

A ente nouale in extremo sulco, quod
 vt aurum liuescat efficit : vnde re-
 gis cuiusdam, vt vides, fanum fuisse
 cōiectura puto colligi posse; qui rex
 animi sui gaudium vultus serenita-
 te prodit : ac lætitiæ certè causam ni-
 hil opus est quærere. Enimuerò se-
 getem ampliore mensura superatu-
 ram sementem esse coarguunt, tum
 qui sedulò metunt, tum qui demes-
 sos manipulos fasciculis nectunt,
 quibus alij superadijciunt magna a-
 nimi contentione. Iam verò quer-
 cus non intempestiuè, neque abs re
 cernitur, nam & vmbra copiosa est
 ad frigus captandum sub ipsa, iis qui
 operi laborè impendunt : & hic bos
 epotus, à præconibus quos cernis,
 cōsecratus prostat sub quercu iis, qui
 in frumenti collectione laborant. de
 mulierculis, quid ais? numquid tibi
 videntur liberæ à pauore, & crebro
 hortari se inuicem ad farinas pinsen-
 dum, pro messorū cœna? quòd si fru-
 ctu etiã opus fuerit : adest hic tibi,
 aureus certè è viti, & fuscus è fœtu ar-
 borum : at cœruleum fossæ, affabre,
 credo, factum est ab artifice, vt in-
 dicaret, quanta eius esset altitudo :
 sufficit enim tibi septum circa mi-
 tes vuas in stanneo opere cogitare.
 Argentum verò quod in vinea est;
 sunt pali & adminicula, ne stirpes
 inclinentur onustæ fructu. Quid ve-
 de vindemiantib. diceres, qui cum
 per angustum hunc aditum intulerint
 se, calathis fructum inserunt,
 valdè suaves, & ætate operi congrua;
 nam & virgines & iuvenes ex ritu
 Bacchico & Euiο modulate proce-
 dunt alio modulum ipsis inchoan-
 te : quem intellexeris, opinor, cum
 ex cithara, tum ex eo quod argu-

B

C

D

eum accinere videatur sonis. Quòd A
 si etiam armentum bouum aduerte-
 ris, quæ sane ad pabulum pergunt, se-
 quentibus eas pastoribus; colorem
 haudquaquam admiratus fueris; etsi
 ex auro & stanno quælibet bos con-
 stet. quòd autem etiam mugientes
 quasi audire in pictura, & fluuium
 strepentem quis putet, iuxta quem
 sunt boues, quomodo non supra
 omnem diluciditatem est? Leones
 quidem vix dignè quisquam expli-
 care mihi videtur posse: & taurum B
 ipsis subiectum; hic enim qui mu-
 gire apparet & palpitare, dilaniatur,
 adhærentibus iam utique ipsius in-
 testinis leonibus. Canes autem isti,
 ut puto, armentum sequuntur, &
 à pastoribus eos dirigentibus, pro-
 prius in leones impelluntur, latratu
 ipsos terrere volentes, sed cõmittere
 se cum illis non audet; tametsi pasto-
 res eos ad hoc vrgeant. Aspicis etiã
 subsultantia per montem pecora: ac
 stabula & opercula & tuguria? hæc
 domum ouilium existima. Reliquus
 est opinor, hic chorus quidam per-
 similis Dædaleo: aiunt vero ipsum
 Ariadnæ Minois filix ab ipso datum
 fuisse. quænam vero est ars? cum vir-
 ginibus adolescentes manibus im-
 plicitis choream ducunt. tu verò,
 ut verisimile est, hoc non eris con-
 tentus, nisi etiam vestis rationem
 accuratè dicendo persequar; igitur
 hæc quidem linteis ornata sunt, co-
 rollas in capitibus aureas gestan-
 tes: hos autem iuvenes tunicæ
 bene textæ ac subtiles circumdant,
 atque manibus eorum appensi sunt
 enses aurei, baltheis argenteis eos
 continentibus. sed dum in orbè co-
 eunt, illud, rotæ, scilicet, conuersio-
 nem cernis, quod mente percipien-
 do figuli alicuius morosi opus esse

πρὸς ἀδὴν δοκεῖν τοῖς Φδοῖσι. εἰ ἢ ἢ
 πλὴν ἀγέλλω ἐννοήσας τῆν βοῶν, αἰ
 δὴ πρὸς πλὴν νομῶν ἴσονται, ἐπομύων
 αὐτῆς τῆν νομέων, τῆς μὲν χροῶς,
 ἐκ αὐτῶν δαυμάσας, εἰ ἢ χροῦ, καὶ
 καπιτέρῃ πᾶσα τὸ ἢ, καὶ μυκομύων
 ὡσπερ ἀκούειν ἐν τῇ γραφῇ, ἔ τὸν πο-
 ταμὸν κελεύδοντα εἶδ' δοκεῖν, ὡρ' ὄν
 αἰ βόες, πῶς οὐκ ἐναργείας πρὸσω;
 τοῖς ἢ λέοντας, ἐδ' αὐτῶν ἀφερμῶν βύσας
 μοι πῆς ἐπαξίως δοκεῖ, ἢ τὸν ἴσ' αὐ-
 τοῖς ταῦρον. ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δο-
 κῶν, ἢ ἀπαίρειν, ἀπαρθεῖν, ἢ δὴ πῶς
 ἐμπεφυκότων τοῖς * ἐνσημαδίοις τῶν ^{ῥε. ἐννοῶν}
 λεόντων. οἱ ἢ κύνες τὲ, οἶμαι, ἔτοι ἐπον
 τῇ ἀγέλλῃ, ἔ τῶν ἰθιυόντων αὐ-
 τῶν νομέων, ἐπίς μὲν ἴσ' τῶν λεόντων,
 ὑλακῆ πλοεῖν ἐδέλοντες αὐτῶν, προς-
 μιγνύειν δ' ἐ πολμῶσιν, ἴππασπερχόν-
 των αὐτῶν ἢ ταῦτα τῶν νομέων. ὄρα ^{ἰο. ὁπ' ἴ.}
 ἢ ἢ διασκιρτῶντα τῶν ὄροις θρέμματα,
 ἢ τοῖς σαθμοῖς, ἢ τὰς σκίλας, ἔ τοῖς
 σκκοῖς; οἶκον ποιμνίων νόξ ταῦτα. λει-
 πὸς, οἶμαι, χορὸς πῆς ἔτοσι, προσομοῖος
 τῶ Δαιδάλου. Φασὶ δ' αὐτὸν Δειά-
 δην τῇ Μίνω πρὸς αὐτῶν δόδιναι. πῆς
 δ' ἢ τὴν τέχνην; ὡρ' ἴδουσι ἢ ἴδουσι τὰς χεῖρας
 D ἴππῶν ἐξαρτες, χορβύοισι. σὺ δ' ὡς εἰ-
 κεν, οὐκ ἐρεκεδνησὶ τούτω, εἰμή σοι καὶ
 τὰ τῶν ἐδῆτος ἐξακριβώσομαι τῶν λῆ-
 γα. οὐκοῦν αἰδὲ μὲν ὀδόναις ἢ δῆλωται,
 σεφάνας ἴππ' τὰς κεφαλὰς χροῶς
 φέρουσαι, τοῖς δ' ἐν ἴσ' οἱ μὲν, ἢ λεπτοὶ
 πρὸς κεινται χιτῶνες. μάχαιραι ἢ τῶν
 χροῶν ἴξήρτω) χροῶς, δ' ἐχροῶν
 τελαμώνων κατεχόντων αὐτὰς. ἀλλ'

ἐν κύκλῳ μὲν ἰόντων, τῶν ἐν οἴκῳ ἔχουσιν ὄρα, νοήσας κεραμέως ἔργον

ἴσ. δυσκολο- πινός εἶπη * δυσκολοίσι, μὴ τ' ὀφείδειν
οἷσ. (ἢ) δὲ- σκόλου, εἰ ἔχοι πειρῶντος. σοιχισδὸν ἢ ἰόντων αὐτοῖς,
ὡς τὸ π.

πολύ π χηῖμα ἐπιρρεῖ, ὅπως ἔχοισι
τέρψεως, ἐπιδηλουύτων. καὶ γὰρ πνες
ἐν μέσοις οὗτοι, κωβιστῶντες, καὶ ἄλλοτε
ἄλλην ὄρχησιν ἐπιδκνύμενοι, ἀλλὰ μοι
σαφῶς αὐτῶν εἰς τὸ θαῦμα δοκῶσιν.
ἢ ἢ δὴ κύκλω τ' ἀντύλος, θαλάσσης εἰ-
κῶν, οὐ θαλάσσια, ὡ παῖ. Ωκεανὸν δὲ
νοεῖν χηῖ, ὅρον εἶ) τεχνηδέντα τ' ἐν τῷ
σάκει γῆς. ἰκανῶς ἔχει τ' ἐκτυπωμά-
των ἀφ' ἧ δὴ καὶ τὰ πᾶσι τῶν νεαυίας,
ξυνὸ ὁποτέρω αὐτῶν ἢ νίκη. ἰδού γὰρ καὶ
καθήρη) ὁ Εὐρύπυλος, καὶ τ' μαχα-
λης ὡσαντος αὐτῶν καί εἰαν τ' Γύρρος
εἰ κρομηδὸν ἐκχέεται τὸ αἷμα. καί τ' αἱ
τε ἀνομιωπὶ, πολὺς καὶ τ' γῆς ἐκχυθεῖς,
μόνον εἰ φθάσας πλὴν πληγὴν τῷ πλώ-
ματι, διὰ τὸ ἐς καιρὸν τῆς τραυμάτος.
εἶτ' ἐν τῷ τῆς πληγῆς ὁ Γύρρος χηῖματι,
ῥεόμενος πλὴν χεῖρα, τῷ λυθρῶ πολ-
λῶ καὶ τῆς ξίφοις ἐνεχθῆναι οἱ Μυσοί
τε ἐκ ἀναγκῆς ἢ γούμενοι ταῦτα, ἐπι-
τ' νεανίαν χωρῶσιν. ὅδ' εἰς αὐτῶν βλο-
συρὸν ὄρα, μείδιᾶ, καὶ ὑφίσταται τὸ σί-
φος, καὶ τὰ χα ποὺ κρύψα (V) Εὐρυ-
πύλου νεκρὸν, σωρηδὸν νήσας.

A diceres, qui ut circūcurrere rota pos-
sit, tentat. Rursus autem serie certa
procedentibus, magnū subit indiciū
eorum, qui declarant quam dele-
ctatione afficiantur: Etenim quidā,
nempe isti qui in medio sunt, dum
feruntur in caput, & aliās aliud
saltationis genus exhibent, rapere
mihi apertè ipsos in admirationem
videntur. Ceterū maris imago in
orbe laminæ rotæ, non mare est, ὁ
puer: sed Oceanū intelligere par est
B terminum esse artificiosum terræ in
scuto expressæ. Quantum ad signa
attinet, satis superque habes. Specta
quoque ea quæ ad iuvenes perti-
nent; cum utro eorum victoria: ec-
ce enim etiam Eurypylus sublatus
est, lethali illato ictu contra maxil-
lam à Pyrrho; & quasi per tubos ef-
funditur sanguis. at iacet nullo ge-
mitu defletus; latè per terram pro-
stratus: cum tantum non lapsu pla-
gam anteuertisset, propter oppor-
C tunam vulneris impressionem. præ-
terea Pyrrhus adhuc in plagæ fi-
guram manum fundit, rabo mul-
to in ensem illato. Mysi vero hæc
minime ferenda censentes, in iuue-
nem incurrunt: is verò truculen-
tū in ipsos intuetur, subridet, &
cateruam sustinet; & subito utique
Eurypylum occultabit, aceruatim
aggestum.

ΑΡΓΩ, ἢ ΑΙΗΤΗΣ.

D ARGO sine ÆETES.

ἴσ. ἐκπλά. Ἡδὲ ἐκπλάσσει * τῷ ποτῶ ναῖς ἕσθ
πολλῶ τῶ ῥοδίῳ τ' εἰρεσίας, κόρη τέλις
αὐτῆ ἐπὶ τ' πρύμνης, ὀπλίτου πλησίον.
καὶ ὁ ἐμμηγῆς προσάδων τοῖς τ' κισάρας
κρούμασι, ξυνὸ ὀρθῆ παρὰ, ὅ, τε ὑπὲρ τ'
ἱεραῖς ἐκείνης φηγοῦ δράκων, πολλῶ
σπειράματι κεχυμένος, καὶ τ' κεφαλὴν
εἰς τ' γῆν βύων, ἔτω βερίθρα τ' ποτα-

EN nauis aquas tundens mul-
ta remigij agitatione: en puella in
puppi, iuxta armatura graui onu-
stum: en qui concinnè accinit cy-
tharæ pulsu, cum erecta tiara: en
hic draco super illa sacra fago,
multo spirarum inuolucro profu-
sus, & capite in terram nutans vs-
que adeo ponderoso. Phasim flu-

uium agnosce, Medeam verò istam. In puppi verò locatus miles, armatus Iason fuerit. Citharam autem & tiaram cernentes, atque hoc utroque ornamento decoratum, Orpheus subit nos Calliopes filius. nam post certamen super tauris, Medea dracone ad soporem illecto, depradata est aurei velleris arietis pellem: fugam verò deinceps arripiunt Argonautæ: postquam audita à Colchis & Æeta puellæ facinora fuissent. Eccur verò tibi Argonautarum gesta recitarem? cernis enim brachia ipsis intumuisse præ affiduo remigij continui labore; vultus verò quales forent seipsos vrgentium. fluminis porro fluctus super naus rostro efferuescens, cum impetu magno delatæ, velocitatis indicium est. puella etiam mirificam quandam intelligentiam præ se fert in vultu: nam lacrymis perfusus in ipsa oculus, in terram intuetur. ceterum metu perterrita est consideratione eorum quæ patrauit, & cogitatione eorum quæ agenda erant: atque hæc secum ipsa volutare mihi videtur consilia; animo singula perspicuens, & fixis oculorum radiis ad animi arcana. Iason autem iuxta ipsam aderat, cum armis, ad vindictam paratus. hic verò exordium remigibus canit, hymnos (vt mihi videtur) Diis celebrans, alios quidem ad agendas gratias, ob ea quæ bene successerant: alios ad supplicationem, ob ea quæ metuebant, tendentes. Vides quoque Æctem in quadrigis, magnumque, & extantem aliis, armis indutum Mauortiiis, alicuius, opinor, gigantis: namque hoc existimare concedit, quod supra ho-

μόν μὲν Φάσιν γίνωσκε, Μήδεαν δὲ ταύτην. ὁ δὲ Ἰππὶ τῆς πρύμνης ὀπλίτης, Ιάσων ἀν' εἶη. κισθάραν ἧ, καὶ πάραν ὀρώντας, καὶ τὸν δι' ἀμφοῖν κοσμούμενον, Ορφεὺς ὑπεισὶν ἡμᾶς, ὁ δὲ Καλλιόπης. μὲν γὰρ τῆς Ἰππὶ τοῖς ταύροις ἄθλον, δέλξασα εἰς ὑπνον τὸ δράκοντα τῆτον ἢ Μήδεα, σεσύλη) μὲν τὸ χρυσόμαλλον τῆς κεκροδ'νάκος· Φυγῆ ἧ ἴσνται λοιπὸν οἱ τῆς δ'εργῆς πλωτῆρες, Ἰππὶ ἀνάπυσσασα τοῖς Κόλχοις, καὶ τῷ Αἰήτῃ τὰ τῆς κόρης. Ἐ τὰ μὲν τῆς δ'εργῆς ναυβατῆρ, π' αὐτοὶ λέγουμι; ὁρᾶς γὰρ βραχίονας μὲν Ἰξωδηκότας αὐτοῖς, ὑπὸ τῆς εἰς πλω εἰρεσίαν ξυπτόντα. τὰ ἧ π' ὀρώσωπα, οἷα γήνοιτ' αὐτῶν ἀπερχόντων. τὸ ἧ τῆς ποταμοῦ κλυδώνιον, ὑπὸ τῆς χαλῶν τῆς νεῶς ἐμβόλας, κατὰ φερομένης σὺν πολλῇ τῇ ῥύμῃ, τὰ γὰρ δειγμά· ἡ κόρη δὲ, ἀμήχανόν ἵνα νοῦν δεικνύσιν ἐκ τῆς προσώπου. ὄμμα μὲν γὰρ αὐτῇ δεδακρυμένον, ἐς γλῶσσαν ὁρᾶ· πείφορος δὲ ὅστιν ἴσ' ἐνοίας ὧν δέδρακε, καὶ λογισμοῦ τῆς μελλόντων πλήρους. αὐτὴ τὴ π' ὀρώσ' ἀνακυκλεῖν δοκεῖ μοι τὰς ἐνοίας, διορθῶσα τῇ ψυχῇ ἕκαστα, καὶ πεπηγῆα τὰς τῆς ὀφθαλμῶν βολὰς, ἐς τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα. Ιάσων ἧ αὐτῇ πλησίον ξυπών, τοῖς ὀπλοῖς ἐπιμοις εἰς ἀμωδῶ. ὁ δὲ δὲ, τὸ ἐνδοσιμον τοῖς ἐρέτας ἀδῆ, ὕμνοις, μοι δοκεῖν, ἀνακροῦμεν τοῖς, τοῖς μὲν, χερσῆσι, ἐφ' οἷς κατωρθώκασι τοῖς δὲ, ἐς ἱκεσίαν τείνοντας, ἐφ' οἷς δεδίδασιν. ὁρᾶς δὲ καὶ τῷ Αἰήτῃ τῆς τετρώρου, μέγαν τὴν, καὶ ὑπ' αἰρόντα ἀνδροπόις, ὅπλα μὲν ἐνδεδύκοντα δ'ερῆια, γίγαντες οἶμαι πνός. τὸ γὰρ ἴσ' ἐρ' ἀνδροπον, τῆθ' ἠγεῖσθαι

δίδωσι θυμὸς ἢ τὸ πρῶτον πλῆρη,
 ἢ μόνον ἐπὶ ἄξιόντα τὸ ὄφθαλμῶν,
 λαμπρόδιόν τ' ἢ τῆ δέξι' ἀνωρῶντα. ἐμ-
 πρήσθ' ἄν τοῖς πλωτῆσι τὴν δ' ἐργῶν
 τὸ δόρυ ἢ αὐτῶν, ὑπὲρ πλεῖστον αὐτῶν ἔστι
 φρεσὶ πρῶτον ἴσταται. πῖ δὲ ποδῆς τῶν
 γαργαμμένων ἢ τὸ τῶν ἵππων; μυκ-
 τῆρες μὲν ἀναπεπταμένοι τούτοις, καὶ
 ἀνεσηκῶς ἀγχι βολαί τε ὄφθαλ-
 μῶν, ἔτοιμοι ἄλλως τε, ἢ ἐνεργῶν νυῶ
 οὔσαι. δίδωσι γὰρ τοῦ π' ἀνωρῶν ἢ γα-
 φῆ. τὸ ἢ ἀδύμα, ἔξ ἀμαθιωμένων ἐς
 τὸν δρόμον τῆ μάστιγι ὑπὸ τ' Ἀψύρις.
 ὄραβατεῖν γὰρ τῶν Φασί* πῶ Αἰήτη,
 ὑπὸ παντὸς ἐλκόμηνον τ' ἐργῶν δίδωσι
 γνώσκων. ἢ γὰρ διδύσαι μὲν κόνις, καὶ
 ἰδρῶσιν ἐπανδύσαι τοῖς ἵπποις, ἀμυδρὰν τ' ἄσπερον ποιεῖ πλεῖστον διάσκεψιν.

A minem est : vultu autem furoris
 plenum; & tantum non ignem ocu-
 lis iaculantē, ac dextra faculam at-
 tollentē. sed enim Argo cum ipsis
 nautis comburet; itēque hasta ipsi
 supra oram currus extremā stat pa-
 rata. Quid porro appetis ex iis quæ
 picta sunt? an decus equorum? na-
 res certē ipsis expāsæ sunt, & erecta
 ceruix, atque oculorum radij pene-
 trātes, præsertim nunc cūm concita-
 ti sint: hoc enim cōsiderare pictu-
 ra permittit. Anhelitus verò parer ex
 cruentatis ad curriculū Ablyrti fla-
 gello. hunc enim esse qui ex Ætææ
 curru pugnabat, ex eo quòd omni
 pectore laniatus sit, cognoscere licet:
 at enim pulvis excitatus, & super e-
 quis sudantibus efflorescens, obscu-
 ram coloris considerationē exhibet.

ΗΣΙΟΝΗ.

Ταυτὴ μὲν οὐδὲ Ἰππία πόντος, οἶμαι,
 πνός, ὁ γλυκαῖος Ηρακλῆς μοχθεῖ. ἐδὲ
 ἔστιν εἰπεῖν, ὡς Εὐρυθεῖς δὲ ὄχλου νυῶ
 αὐτῶν. διαπόζῃ ἢ τ' ἀρετῶν ἐαυτῶν πᾶ-
 ξας, ἐδελουσίους ἀθλοῖς ὑπομένει. ἢ πῖ
 μαθῶν, φοβερόν οὕτω κῆπος ὑφίσταται;
 ὄρας γὰρ, ὅποσοι μὲν αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ
 κυκλοτερεῖς, ταύτην πλεῖστον ὄψιν ἀποτορ-
 νθίζοντες, ἢ δὲν ὡς ἐς πολὺ δειδορκότες,
 Ἰπποκυνίον τ' ὄφρυων ἀκανθώδεις, ἢ
 ἀγχιον ἐφ' ἑαυτοῖς ἔλκοντες. ὅπως δὲ
 ὄξεια ἢ τ' σῶματος κήβολη, καρχαρες,
 ἢ ἰσοίχοις ὀδόντας κῆφάινεσαι. ὡν οἱ
 μὲν, ἀγχιερώδεις, ἔδ' ἀνεστραμμένοι κα-
 τέχην τὰ ληφθέντα. οἱ δὲ, ὄξεις τ' αἰχ-
 μῆν, ἢ ἐς πολὺν ἀνεστῶτες. ὅση ἢ ἢ κε-
 φαλή, σκολιστὶ ἔδ' ὑγρῶν ἔδ' ἀγχιονος ἔξι-
 οὔσαι. μέγεθος ἢ, ἀπῖστον μὲν εἰπεῖν, ἐν

HESIONE.

Hæc sanè non iussu, vt opinor,
 cuiusquam generosus Hercules cla-
 borat: neque integrum dicere est,
 vt Eurystheus molestus nunc sit ip-
 si. Dominatur autem, cūm sibi
 virtute præscripta, voluntaria susci-
 pit certamina. aut qua de causâ
 terribilem ad eò Cetum sustinet? vi-
 des enim quot ipsi orbiculares o-
 culi hunc visum in orbem circum-
 agant, grauiter longēque admodum
 intuiti: & suggrundas supercilio-
 rum spinosas & sæuas in se trahen-
 tes. porrò quæ acuta oris impressio
 truces & triplici ordine locatos den-
 tes ostendat: è quibus alij hama-
 ti, & retorti continebant capta, a-
 lij acuta cuspide, latè altēque ere-
 cti. quantum verò caput ex obli-
 qua & humida ceruice se exerens?
 moles certē incredibilis dictu in exi-

guo. aspectus verò diffidētes vincit. Etenim non semel exaggerato, sed per multas partes distento Ceto; sub-marina quædam interlucent, accuratum visum altitudine surripientia; quædã eminent, vt insulule apparentes iis qui maris inexperti sunt. nos quiescenti Ceto occurrimus: nunc verò motus impetu vehemētissimo multum excitabat fluctus strepitum. atque hæc etiam in tranquillitate. & hic æstus ab irruptione Ceti excitatus, partim circa eminentes partes fluctuat, aquis obruens eas, atq; infra dealbans: partim ripis allidit: tum extremæ caudæ refractione, quæ longo tractu mare in altum excutiebat, nauis velis assimilari posset, vario rerum splendore collucentibus. verùm admirandus hic vir his non percellitur: sed leonina pellis, & claua ante pedes ipsi, ad vsum parata, si his fortè indigeret. Extat autem nudus, in progressu, læuo pede protenso, vt vehiculum toti corpori esset, ad motionis pernicitatem comparato: ac sinistro latere cum manu composito, dextrum ad arcus intensionem contractū est; manu dextra neruum ad papillam trahente. Caussam verò, ô puer, ne quæramus: nam puella faxis adhærens, Ceto cibus exposita est. Hesionem certè ipsam Laomedontis filiam existimemus. vbinã vero hic? intra vrbs pomæria, vt mihi videtur, in eorum quæ fiunt speculatione. nam vides vrbs orbem, ac propugnacula hominibus referta; & vt in cælum precantes manus tendant, fortean veriri, præ stupore nimio, ne mu-

τῆς τῆ πόλεως τείχους, ἐν θεωρητῆ τῆς θεωρητομένων. ὁραὲς γὰρ πόλεως κύκλον, καὶ τὰς ἐπάλλεξας ἀνθρώπων μεσας, καὶ ὡς ἀνατετακασιν ἐς οὐρανὸν διχόμενοι τὰς χεῖρας, τὰχα που δεδικοτες ὑπὲρ ἐκπλήξεως θεωρητῆς, μὴ καὶ θεωροβαλ-

A μικρῶ. ἢ δὲ ὄψις νικᾷ τοὺς ἀπαιτού-
 τας. ἐκκερταμὲν * γὰρ ἔχ' ἀπαξ, ἀλ-
 λα καὶ πολλὰ μέρη τῆς κήτους, τὰ μὲν,
 ὑφ' αὐτῆς διαφαίνονται, τὰ ἀκριβῆς τῆς
 ὄψεως κλέπτοντα τῷ βάθει τὰ ἴ, ἀνί-
 γα, νησίδες ἀν' τοὺς ἀπειροδαλάτοις
 δοξάντα. ἀτρεμοῦπι πορροτύχου
 τῷ κήτει κινῆ μῆρον ἵ νυκτὶ σφοδρῶτα-
 τη ρύμη, πολὺ ἐκινῆ ῥοθίς κτύπον. ἐν
 γαλιῶν καὶ ταῦτα. Ἐ κλύδων ἔσται ὑπὸ
 τῆ ἐμβολῆς αὐτῆ διδωσάμενος, ὁ μὲν,
 πρὸς τοὺς ἐμφανόμενοις μέρεσι κυ-
 μαίνῃ, κλύζων αὐτὰ, καὶ διαλυκαίνων
 καὶ πῶθεν ὁ δὲ, τὰς ἡόνας πορροβέβλη-
 κεν. ἢ τε τῆς οὐραίων ἀνάκλασις, ἵπτι
 πολὺ πῶ δάλασαν ἐς ὑψος ἀναρρί-
 πλῆντων, ἵστια νεῶς ἀν' ἀπεικαδεῖη, ποι-
 κίλοις πορροπαυγάζοντα. ἀλλ' ἐκ ἐπι-
 πλήτη τῶν ταῦτα ὁ δεασέσιος ἔσται. ἀλλ' ἢ
 μὲν λεοντῆ, Ἐ τὸ ῥόπαλον, ἐν ποσὶν αὐ-
 τῶ, ἔποιμα πρὸς πῶ χεῖραν, εἰ τούτων
 δεήσεν. ἔσηκε ἵ γυμνός, ἐν * πορροβολῆ, <sup>σε. πορροβέ-
 λη</sup>
 τῆ μὲν ἀρισερόν πορροταίνας πόδα, ὀχη-
 μα εἶ) τῶ παντὶ σώματι, μθισαμένῳ
 πορρο τὸ τῆ κινήσεως ὀξυῖ ῥροπον. καὶ τῆς
 πλῆρας ἵ τῆ δρισερῆς ἀμα τῆ χει-
 πορροκειμένης, πορρο πῶ ἵπτι τῶν τῆ
 τὸξε, τὰ δεξιά ὑπέσαλια, τῆ δεξιάς
 χρορ πορρο τῆ μαζόν πῶ νδραὲν ἐλ-
 κούσης. πῶ δ' αἰτίαν, ὡ παῖ, μὴ ζῆτῶ-
 μῆν τούτων. ἢ γὰρ τῆ πετρῶν ἀνημμέ-
 νη κόρη, πορρο κείαι τῶ κήτει βορῆ. Η-
 σιόντι δ' αὐτῶ Λαομέδοντος παῖδα
 νομίζωμεν. ποῖ ἵ ἔσται εἶσω, μοι δοκεῖν,

λοι τῷ τείχεϊ τὸ κῆτος, ἵππ' ὡς χερσεδ-
 στον ὠρμηκε. τὸ δ' ἵπ' κόρης κάλλει, ὁ
 καιρὸς ἐφερμυλῶειν ἐπ' ἀκριβέες ἐκ
 ἐᾶ. τὸ γὰρ πρὸς τῆ ψυχῆ δέος, καὶ ὁ ἵππ
 ποῖς ὀρθομύοις ἀγῶν, ἀπομυθραίνει
 μὲν τὸ τῆς φύσεως αἴθερος, δίδωσι δ'
 ὁμῶς ποῖς ὀρθοσιν ἐπὶ τῶν ἄφροντων τὸ
 εὐτελές σοχάσαται.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

Τὶ διαμυθῆς, ὦ θεῖε Σοφόκλεις, τὰ τ'
 Μη πομυθῆς δέχεσθαι δῶρα; πῶς δ' ἐς γῆν
 ὀρεῖς; ὡς ἐγὼ γὰρ οἶδα εἰ πινὰς ἀθρή-
 ζων ἐννοίας ἦδη, εἴθ' ἕποδ' ἵπ' πρὸς τὸ
 θεὸν ἐκπλήξεως; ἀλλὰ θάρσος, ὦ γὰρ θεῖ,
 ἔδ' ἐξου τὰ δίδόμενα. ἀπόβλητα γὰρ
 ἐκ ἐπὶ θεῶν δῶρα οἶδα ποῦ, ἔξ ἐνός τ'
 Καλλιόπης διασωτ' ἀκούσας. ὀρεῖς γὰρ
 ἔτας μύθῃας ὡς ὑπὲρ πέτονταί σου, καὶ
 βομβᾶσιν ἠδὲ πῶς θεῖον, ἵππ' αἰείθεσαι
 σαγῶνας ἀπορρήτοις τ' οἰκείας δρόσου.
 ἵπ' γὰρ ἔτ' οἷς ποιήσεως* διαδύσεσθαι,
 παντὸς μάλλον ἤπου περ καὶ ἀναφθέ-
 ξει) μικρὸν ὑπερον ἐπὶ τοῖς, μουσῶν δι-
 κόλων ἀνθήλιον* λέγων καὶ δεδοικέναι
 τῷ ἄρετῆσθαι μὴ πη λάθη περ ἐκπῆ-
 σα τ' σὸς σώματος μύθῃα, ἔτ' κένθρον
 ἀφυλάκτως* ἐλχρίσασα. ὀρεῖς δέ ποῦ
 καὶ τ' θεὸν αὐτῶν, τὸ μὲν ὑψηρόρον, καὶ
 ἐπηρμύον τ' γνώμης, ἀπόθετον ἔχουσ
 εἰς σέ νῦν, καὶ μειδιάματι βίμυρῃ τὸ
 δῶρον μετρεῖσαν. Ασκληπιὸς δ' οἶμα
 ἔσθ' ἐγὼ, Γαμάνά ποῦ ἄρετῶν Ἰρά-
 φην, καὶ κλυτομήτης, ἐκ ἀπαξίων πρὸς
 σοῦ ἀκούειν. βλέμμα τὲ αὐτῶν πρὸς σέ
 Φαιδρότητι μεμιγμένῳ, ἄρα μικρὸν ὑπερῶ
 ἵππ' ἐκπῆσεως αἰνίθεται.

ἵπ. δ' ἐκ πρὸς
 σῶμα (καὶ)
 δ' ἐκ πρὸς
 αὐτῶν
 ἵπ. ἐκ πρὸς
 αὐτῶν

A rum etiam in ipsos Cetus coniciat,
 quandoquidem, ut ad terram mi-
 graturus, gradum fecerat. ad ex-
 tremum, virginis decus, tempus ac-
 curatè explanare non permittit. at-
 enim formido de vita, & certamen
 super iis quæ videntur, naturæ flo-
 rem exsiccat; videntib. tamen con-
 cedit ex iis quæ adsunt, rei perfe-
 ctionem coniectura assequi.

SOPHOCLES.

B Quid cunctaris, diuine Sopho-
 cles, Melpomenes munera accipe-
 re? ecquid in terram inspicis? e-
 quidem nescio, an eo quòd ali-
 quid iam notionis accumules: an
 quòd percussus à Deo sis. verum cõ-
 fide, bone vir, & cape quæ dan-
 tur: at enim non esse repudianda
 Deorum dona nosti alicunde, ab
 vno è sodalibus Calliopes auditum.
 Cernis enim ut etiam apes super-
 uolitent tibi; & suaue quid stre-
 pant ac diuinum: stillas arcanas
 domestici roris delibantes: hoc e-
 nim etiam poësin tuam penetratu-
 rum, dubio procul aliquis paulo
 post enunciabit de te, benignarum
 Musarum flosculum vocans: & se
 vereri admonet, ne quæ ex ore
 tuo euolans apis lateat; & alicui
 aculeū incauto infigat. vides etiam
 utique deam ipsam altiloquum &
 D sublime iudicium seposuisse nunc
 tibi, & blando risu munus metiri.
 Æsculapius porro, ut opinor, hîc
 prope est, Pæanem alicubi scribere
 exhortans, & , *inclytus consilio*, au-
 dire à te non dedignatus. atque e-
 ius in te aspectus serenitati admix-
 tus. hospitalitatis iura paulo post
 futura subindicat.

YACIN-

A

HYACINTHVS.

Sciscitemur de adolescentulo, o puer, quisnam esset: & quæ sit causa Apollinis præsentia; audebit enim nos saltem prospicere. itaque hic quidem Hyacinthum se perhibet Oebali filium. hoc edocti, par est etiam causam præsentia Dei cognoscere: Latonæ filius amans adolescentem omnia se daturum ipsi asserit, quæ habet, si vnâ fuerit cum ipso: namque sagittandi peritiam & Musicam docturum, vt & diuinationem intelligeret, & vt lyrae non esset imperitus, itémque iis qui in lucta se exercerent præset. præterea se daturum vt super olore ipso euectus circuiret regiones quæ Apollini gratæ sunt. hæc quidem Deus. Pictus autem est intonsus pro more, & serenum supercilium super oculis excitans; quorum radij veluti effulgent: & suauis risu Hyacinthum confirmans, ac dextram protendens ipsi. At verò adolescens obstipio lumine terram perpetuò intuetur: ac multus oculorum ipsi sensus est. Itémque oblectatur iis quæ audit, & fiduciam adhuc cunctando verecundiæ admiscet. idem verò erectus est sinistra corporis cærulea chlamyde contegens; partim quæ remissa & laxa sunt: iaculo autem dextram fulcit, subiecto clunibus, & lateri quod interuideretur: atque hoc nudum brachium dat nobis ad ea quæ videntur dicere. talus certè ipsi leuis super recta sura, & mola seu musculus genu leuis super sura; femora non superuacua, & coxa eminentes reliquo corpori: ac latus, spiritus plenum pectus concinnans, & brachium co-

λοιπόν σώμα. πλῆθ' ἔτε, ἔμπνοιω δ' ἀποτορδύσσα τὸ σέρνον, ἢ βραχίων ξυών

ΥΑΚΙΝΘΟΣ.

Ποθεώμθα τῆ μερακίῃ, ὡ παιδίον, πῆς τ' αὐτὸς εἶη, ἔ πῆς αἰπία τ' Ἀπόλλωνος ὄρωσις. θαρσήσῃ γὰρ ἡμᾶς γυῖν ὡροβλέψαι. κήου ὁ μὲν Υάκινθος εἶη) Φησὶν ὁ Οἰβάλου. μαδόντας ἢ τῆ-πο, γη ἔ πῆ αἰπῆν τ' τῆ θεοῦ ὄρω-σίας γνώσκην. ἐρῶν ὁ τ' Λητοῖς τ' με-ρακίῃ, πάντα δώσῃν αὐτῷ Φησὶν, ὅσα B ἔχῃ, τὸ ξυεῖναι ὡροσεύρω. ποξείαν τε γὰρ, ἔ μοισικὴν διδάξῃν, ἢ μαντικῆς ἐπαίην, καὶ λύρας μὴ ἀπωδὸν εἶη). καὶ τοῖς ἀμφὶ παλαίστραν ἴππῆσῃν. δώσῃν τε ἔ πῆ κύκνον αὐτὸν ὄρου μῆρον ὡροπολεῖν χερεία, ὅσα Ἀπόλλωνος Φίλα. ταυτὴ μὲν, ὁ θεός. γέγραπται δὲ ἀκείρεκόμης μὲν, τὸ εἰώδης, Φαιδραν τε ὄφρω ὑπὲρ ὄφθαλμῶν ἐγείρων. ὡν ἀκῆνες οἱ) κή λαμποισι. ἔ μειδιάμα- C πῆ δέῃ τὸν Υάκινθον θαρσύνων, ὡρο-τείνων μὲν πῆ δέξιαν ἴππῃ τῇ αὐτῇ, ἔ . . . τὸ μερακίον ἢ, ἐς γῆν μὲν ἀ-πένες ὄρω: πολλή ἢ ἢ τῆ ὄφθαλμῶν εἴνοια. γάνυται τε ἐφ' οἷς ἀκούῃ, ἢ τὸ θαρσος ἐπὶ μέλλον, αἰδοῖ μίγνισιν. ἐση-κε ἢ τὰ μὲν δριστερὰ τῷ σώματι, ἀ-λιπορφύρω χλανίδι καλύπτων, ἀ δὴ ἔ ὑπέσαλται. ἀκονίω ἢ πῆ δέξιαν D ἐπὲρῆδῃ, κήκειμένω τῷ γλουτῷ, καὶ τῇ πλῆθ' εἰ διορομένη. βραχίων τε οὔποσι γυμνὸς δίδωσιν ἡμῖν ἐς τὰ ὄ-ρομῆρα λέγῃν. σφυρόν μὲν αὐτῷ κῆ-Φω, ἐπὶ βυδεία τῇ κνήμη, καὶ ἴππ-γυῖς αὐτῇ ἐλαφρὰ, ὑπὲρ κνήμης, μηροῖ τε ἀπέρεπτοι, ἢ ἰσῆον δώρον τὸ

αφ. 28. φρουρά,

ισ. δίσκοι

ισ. 621 φ.

ἀπλότη* σφυσμῖς, καὶ ἀχνὴ ἀνέση-
 κῶς τὸ μέτριον. ἡ κόμη τὴ ἐκ ἀγροικος,
 οὐδὲ ἐν ἀχνῶ ἀνέσηκῶα, ἀλλ' ἴπι-
 κρεμαμμένη τῷ μετώπῳ, συναπονδύε-
 σα ἢ τῆς ἑξέλου δ' ἑρχαῖς. ὁ δὲ ἐν ποσὶ
 δίσκος* ἔχων. καὶ σκόπει τὴ πρὸ ἐαυτὸν.
 ἔρωσ' ἔτι. Φαιδρὸς ἄμα, καὶ κατηφής*
 καὶ ζέφυρος ἐκ πρῶτωπῆς, ἀγροικὸν ὑπο-
 φαίνων τὸ ὄμμα. ἀνίπτεται ὁ ζωγράφος
 τὸ ἀπώλεσαν τὸ μειρακίς. δισκὸν
 ὄντι ἢ τῷ Ἀπόλλωνι, πλάγιος ἐμπνύ-
 σας, ἐμβάλλει τῷ Υακίνθῳ τὸν δίσκον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Θαυμάζεις ὁρᾶν ἐς ποσὸν ἀγῶνα
 κόρην ὀρμῶα, ἀγροικὸν τὸ οὐτω σῶος, ἔ-
 ποσούτου ὀρμῆν ὑφισταμένην; ὀρᾶς γὰρ
 ὡς ὑφαμμον μὲν ἀπὸ τὸ ὄμμα, λο-
 φιά τ' ἑφρίπτεσα, ἔτι πολὺς ὁ κτ' ἢ ὀδόν-
 των ἀφρός, ἐς πολὺ δ' ἀνεσηκῶτων, ἔτι τὴν
 ἀχνῶ ἀνέσηκῶτων τὸ, τὸ δ' ὄρος, ὡς πρὸς
 λόγῳ τῆ βίας, ἡ δὲ καὶ τὰ ἔχνη τῶν π-
 δείκνυσι, ταύρων ἀποδέοντα ἔδεν. οὐδὲ
 γὰρ τούτων ἀνέσηκῶτων ὁ ζωγράφος, ἐν-
 τυπώσας αὐτὰ τῆ γραφῆς. τὰ ἢ ὀρῶμε-
 να, καὶ δὲν ἢ ἡδὴ. ἐμπεπλωκῶς γὰρ ὁ σῶος
 Ἀγκυρῶ ἰέτω κτ' ἢ μῆρον, κείται ὁ νεα-
 νίας, ἀθρόον ἀνέσηκῶτων τὸ αἶμα, καὶ ἐς πο-
 λὺ ἀνέσηκῶτων τὸ μῆρον. ὄδεν ἐν χερσὶν
 ἡδὴ τῶ ἀθλοῦ ὄντος, ἢ μὲν Ἀταλάντη,
 ταύτῳ γὰρ ἔτι πῶ κόρην χερσὶ ἔτι νοεῖν,
 πρὸ χροῦ ἴπι δείσα τῆ νδρᾶ τὸ βέ-
 λος, ἀφῆσεν μέλλει. ἔσαλται ἢ ἔδῃ-
 ἔτι μὲν ὑπὲρ γένυ, κρηπίδα δὲ τοῖν
 ποδοῖν ἐνῆπται. καὶ αἱ χεῖρες, ἐς ὦμον
 γυμναί, διὰ τὸ ἐνέργον ἔτι τῆς ἔδῃ-
 τος ἐνῆ ἐς πρῶνας ζυωχομένης. τὸ
 δὲ κάλλος, δ' ἔρηνωπὸν ἐκ φύσεως

ισ. ἀνέσηκῶτων γός τ.

28. ἀνέσηκῶτων ἴσ. ἀνέσηκῶτων

A hærens simplicitati pulsuum, & cer-
 uix moderatè erecta; coma non a-
 grestis, neque in squalore elata,
 sed suspensa fronti, nutans cum pri-
 mæ lanuginis initiis. hic ante pedes
 discus proiectus est. iam specta quid-
 nam circa ipsum sit. en Cupido serene
 simul, & mæstus: & Fauo-
 nius è specula sæuum subindicat
 oculum. vnde pictor obscure signi-
 ficat interitum adolescentis. Dis-
 cum verò iaculante Apolline, obli-
 quo afflatu Zephyrus illum impel-
 lit in Hyacinthum.

MELEAGER.

Miraris dum vides in tantum
 certamen puellâ irruentem; & tam
 sæui apri tàmque vasti impetum
 sustinentem? cernis enim ut sub-
 sanguineus sit ipsi oculus, & cri-
 sta exhorrescens, & multa per den-
 tes spuma, qui altè erecti sunt, &
 cuspidè non trita. deinde ut latitudo
 incessui proportione respondeat:
 quem certè incessum etiam vesti-
 gia ostendunt, nihil à taurorum ve-
 stigiis deficientia; neque enim pi-
 ctor horum quidquam prætermisit,
 imo cuncta in pictura expressit. Quæ
 autem videntur, iam horrenda sunt:
 Atenim cum aper incidisset in An-
 cæum hunc, ad tibiam; prostratus
 est adolescens cunctum sanguinem
 effundens, qui in multum femur ir-
 rupt: vnde præmio iam ad ma-
 num parato, Atalanta (hanc enim
 puellam esse putandum est) cum
 sagittam neruo paratâ apposuisset,
 iaculari cogitat: accincta verò est ve-
 ste supra genu, soleis pedibus anne-
 xis: ac manus ad brachia & humerū
 usque nudæ: quòd sit ad agendum
 præpta; veste ibi ad fibulas contracta.
 pulcritudinē, quæ ex natura mascula

C

D

erat, occasio excitabat: cum magis ac magis cerneret inamœnum: verum oculorū radios ad eorum quæ patrabantur notionem intenderet. Hi porrò adolēscētes sunt Meleager & Peleus: nam hosce fuisse qui aprum interfecerant, pictura dicit: hic quidem sinistro pede innixus in processu, Meleager, & gressu obfirmato securè impetū apri excipit, lancea sustentatus. agedum etiam quæ ad ipsum spectant cōmemoremus: callosus ac rigidus est iuuenis, & corpore toto vegetus: suræ ipsi bene compactæ ac rectæ; atque in curculis ad ferendū idoneæ, & in certamine inito cōminus sustinendo, bonæ custodes; & femur iunctum toris genu, inferiori tibiæ respondet: & talis coxēdix, vt fiduciā præbeat, adolēscētem apri impetu non subuersum iri: tū latus profundum, & venter minimè superuacuus: & pectora moderatè propēsa; & brachium articulis nexū, & humeri ad ceruicē validam cohærentes, & basim ipsi exhibentes: coma verò Soli cōcolor; & nūc vi impetus erecta, & horridū intuens cæsius oculus, itēmq; superciliū non remissum; sed in animi æstu totum, vt vultus constitutio: quæ nō cōcedit de forma quidquam dicere, quia intento aëru fuit. deinde indumentum album super genu, & solea super malleolo fulcrū tutū est incessui. deniq; chlamyde croco tincta ceruici inuoluta indutus, belluā expectat. hæc certè tibi sunt Oenei filij: Peleus autem hic amictu Phœnicei pallij munitus est; gladius vero ipsi à Vulcano fabricatus, in manibus est excepturi impetum apri. Oculo sanè inconcussus est & acutū cernit; & εἶον ὑφίσταται. ταυτὴ μὲν οἱ τὰ τῆς Οἰνέως. Πηλείδης δὲ εἶσσι, περιεβλήθη Φοινικῶν φάρσον. μάχαιρα δὲ αὐτῶν, ἢ τῆς Ἡφαίστου ἐν χερσίν, ἐκδέξομεν πλεὺν τῆς σούδος ὀρμῆς. τὸ δὲ ὄμμα, ἀτρεπῆσθαι, καὶ ὄξυ ὄρον, καὶ

A ὄν, ἀνίστησιν ὁ καιρὸς, ἵππὶ μᾶλλον ἐπὶ ἐφίμερον βλέπουσας, ἀλλὰ τὰς τῆς ὀφθαλμῶν βολὰς, ἐς τῆς δρωμῶν ἐννοιαὶ τεινέσης. οἱ νεανία ἵπποι, Μήεαρος, ἔ Πηλείδης. τούτοις γὰρ δὴ εἶναι κατέλόντας τῆς σούδος, φησὶν ἡ γραφή· ὁ μὲν ἐπὶ εἰσάσας ἐν περιβολῇ τῶν λαϊῶν ποδῶν ἑαυτὸν ὁ Μήεαρος, ἔ τῆς βασίον* τμηθῆσας, ἀσφαλῶς ἐνδέχεται πλεὺν ὀρμῆς τῆς σούδος, λόγῳ ὑποστήσας. Φέρε δὴ ἔ τὰ πρὶ αὐτῆ εἰπωμένη. συφρὸς* μὲν ὁ νεανίας, ἔ πάντη σφριζῶν. κηῖμα δ' αὐτῶν ὑπαγαίς, καὶ ὄρδαί. Φέρειν τὴν ἐν τῶν δρόμοις ἱκαναί, καὶ ὑφίστασθαι τὸν ἐκ χερσὶ ἀγῶνα, φύλακες ἀγαθαί, μηρός τῆς ξυῶν ἵππῶν ὁμολογῶν τοῖς κέπῳ. ἔ ἰσχυρὸν, οἷον διδόναι θαρσεῖν, ὡς οὐκ ἀνατραπισσομένης ὑπὸ τῆς σούδος ἐπιβολῆς τῆς νεανίου. πλεῖστα τῆς βαθείας, καὶ γαστήρ ἀπεριπῆσθαι, καὶ σέρνα τὸ μέτερον περιεβλήθη, καὶ βραχίων διηρθρομένῳ, ἔ ὦμοι πρὸς ἀγῶνα ἐρρωμένῳ ξυῶσθαι, καὶ βασίον αὐτῶν διδόντες· κόμη τὴν ἠλιῶσα, καὶ ἀνέσκημα νυῦ ὑπὸ τῆς τῆς ὀρμῆς ἐνεργῶς· καὶ χαροπὸν ἱκανῶς δεδρηκὸς τὸ ὄμμα. ἢ τῆς ὀφρῆς οὐκ ἀνεκλήθη, ἀλλ' ἐν τῶν θυμῶν πάσα· καὶ ἡ τῆς περιεβλήθη κατέσασσι, οὐδὲ ξυγχαροῦσα περὶ κάλλοις ἢ λέγειν, διὰ τὸ ἵππῶν τῆς ἀγῶνας. ἐσθῆς ἢ λυκῆ, ὑπὸ γένου· καὶ κρηπίς, ὑπὸ σφυρῶν, ἐρῶσθαι ἀσφαλῶς τῆς βασίον. χλαμύδα τε κροκοβαφῆ, ὑπὸ ἀγῶνῳ κολπώσας, τὸ διηρθρομένῳ. ἔ τῆς Οἰνέως. Πηλείδης δὲ εἶσσι, περιεβλήθη Φοινικῶν φάρσον. μάχαιρα δὲ αὐτῶν, ἢ τῆς Ἡφαίστου ἐν χερσίν, ἐκδέξομεν πλεὺν τῆς σούδος ὀρμῆς. τὸ δὲ ὄμμα, ἀτρεπῆσθαι, καὶ ὄξυ ὄρον, καὶ

οἷος μηδὲ ὑπερόριον ἄθλον τὸν ἐς Κόλ-
χους σὺν Ἰάσονι δεῖσαι.

ΝΕΣΟΣ.

ΜΗ δέδιθι, ὦ παῖ, τὸ Εὐένου ποτα-
μὸν, πολλὰ κυμαίνοντα, καὶ ὑπὲρ τὰς
ὄχθας αἰρόμενον. γέγραπται γὰρ ἄλλα
μᾶλλον τὰ ἐν αὐτῷ διασκεψάμεθα,
ὅπη τε, καὶ ὅπως ἔχει τὰ τῆς τέχνης. ἢ γὰρ
ἐκ Ἰππιδρέφου σε πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεῖος
Ἡρακλῆς, ἕτως ἔμβροχῶς μέσῳ τῷ
ποταμῷ. καὶ γὰρ κλάμπων ὑπὸ τῷ
ὀφθαλμῷ τὸν σκοπὸν μετρωμένων, τό-
ξον τὸ ἔχων ἐν τῇ λαίᾳ περιβλημέ-
νῃ, ἐπὶ τῷ δεξιᾷ ἐν τῷ τῷ ἀφέσεως
ἔχων χήματι. ἐς μαζὸν γὰρ αὐτῆ. τί δὲ
αὐτὸν εἶποις πρὸς τὸν νεβρῶν; ἄρ' ἔν ἐκ αἰ-
δάνεσθαι δοκεῖς ἐπιχούσης τῇ τῷ οἴσῳ
ἀφέσε; ποδὲ τῷ οἴσῳ; ὁρᾷς τὸν ὑστατον
αἰασκιρτῶντα κένταυρον; Νέσος δὲ
οἶμαι οἴσῳ, διαφυγῶν ἐκ τῆς Φιλόης
πρὸς Ἡρακλῆα μόνος χεῖρα, ὅτ' Ἰπ-
πιδρέφουτες ἀδίκως αὐτῷ, διέφυγον ἕ-
δεις, πλὴν οἴσῳ. οἴχεται δὲ καὶ οἴσῳ,
ἀδίκως ἐς αὐτὸν φανείς. πορθμύον-
τος γὰρ τῶν δεομένων τούτου, Ἰππιδρέφου
ὁ Ἡρακλῆς ξὺν τῇ γυναίκι Διιδρέφου-
ρα, ἐκ τῷ παιδί Ἰλλῷ, Ἰππιδρέφου ἀπορ-
ὁ ποταμὸς ἐφαίνετο, πρὸς γυναῖκα
πορθμύουσα πρὸς τῷ αὐτῷ, αὐτὸς δὲ ἐπι-
βὰς τῆς δίφρου ξὺν τῷ παιδί, ἐχώ-
ρη διὰ τῆς ποταμοῦ. κένταυρον δὲ ὁ μὲν
κακῶς ἰδὼν πρὸς γυναῖκα, ἀπόποις
ἐπετόλμα, τῆς ὄχθης Ἰππιδρέφου. ὁ δὲ,
βοῆς ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, ποξείδεν
τῆς Νέσου. γέγραπται δὲ, ἢ μὲν Διιδρέφου, ἐν τῷ τῷ κενδύου χήματι,
καὶ πρὸς τῆς ἐς Ἡρακλῆα τὰς χεῖρας τείνουσα. ὁ δὲ Νέσος, δρῖπ τὸν οἴσῳ

ἴσ. Ἰππιδ-
ρέφου

A qualis nec certamen translimita-
neum ad Colchos cum Iasone me-
tueret.

NESSVS.

NE timeas, puer, Euenum flu-
uium multo fluctu æstuantem, &
ripas transilientem. pictus enim est:
quin potius ea quæ in ipso sunt
expendamus, quatenus, & quomo-
do se habeant artis opera. annon e-
nim diuinus Hercules te ad se con-
uertit? qui ita in medio fluuio ve-
stigia fixit: etenim elucens oculis
propositum metientibus, & arcum
tenens læua protēsa, dextram etiam
adhuc in conformationem iacula-
tionis tenet: quippe ad mammam
applicata est. quid porrò diceres de
neruo? nunquid non audire videris
resonantem sagittæ iaculatione. vbi-
nam verò hic? videntur Centaurum po-
stremò saltitantem? Nessus autem,
opinor, hic est, qui euitarat solus
Herculeam manum è monte Phi-
loes, quādo ex his qui iniuste ipsi ma-
num inferebant nemo euaserat præ-
ter hunc. Perit hic demum, qui in-
iurius in ipsum visus est: etenim
cum is rogantes traiceret, & ad-
uenisset Hercules cum vxore Deia-
nira & filio Hylla; quando imper-
uius fluuius videbatur, mulierē tra-
iicere Nessu præcepit: ipse autem
conscenso curriculo vnà cum filio,
transiuit per fluuium; interea loci
Centaurus malè intuitus mulierem;
attentarat inhonesta cum ripæ in-
stitisset. Hercules audito clamore,
iaculatur in Nessum. picta autē est
Deianira quidem in periculi acie,
& perterrita, manus ad Herculem
intendēs: Nessus recens sagitta per-

D

culsus, ac palpitans, nondum videbatur suum currum depositum ad Herculis usum, Deianiræ dedisse. puellus verò Hyllus infistit quidem adhuc currui, equis ad summam rotarum oram vinctis, ut quiescerent: manibus verò præ gaudio plaudir, risui tribuens, quæ nondum firmata erant.

PHILOCTETES.

Philoctetes hic Pœantis filius, qui ad militandum etiam è Melibœa ad Troiam deducit ultores Menelao contra Phrygem. Generosus utique heros, atque educationem sub Hercule præ se ferens. minister certè Herculi Philoctetes extitisse ab infantia dicitur; quando gestator etiã arcuum: quos sane postea mercede ab ipso accepisse pro ministerio in pyra, aiunt. Nunc verò hic confecta vi morbi facie nubilum supercilium ad oculos trahens demissos, & in profundo fixos, ac parumper cernentes: & cesariem squallo- ris plenam indicans: & barba hirta arrectâq; exhorrescens; atque lacernis indutus: & talo inuoluto, talem, ô puer, sermoné edit: Achiui Troiam adnavigâtes, cum insulis adhæ- sissent, Chryse aram indagabant ab Iasone olim extractam, cum Col- chos peteret. Philoctetes memoria repetita téporis, quo cum Hercule vixerat; aram quærentibus ostendit: & cum hydrus serpens infecisset ei viru alterum pedem, Achiui reliqui Troiam petunt: ipse heros ictus in hac Lemno iacet relictus;

Tabo fluente morbido, ambefo pede; ut ait Sophocles.

Ἐπὶ Τροίαν Ὁ Ἀχαιοὶ σέλλονται. ὁ δὲ, ἐν Λήμνῳ ταύτῃ κεῖται, διαβόρω, Φη- σὶ Σοφοκλῆς, κατὰ σάζων ἰὰ τὸν πόδα.

A δεξάμυρος, ἔπει ἐαυτὸν σφασάζων, οὐπω δοκεῖν τὸν ἐαυτὸν δίφρον ἀπόδε- ζον ἐς Ηρακλέα τῆ Διδυμείρα δέδω- κώς. ἢ ἢ παίδιον ὁ Ὑλλῶ, ἐφέσηκε μὲν τῷ . . . δίφρω, καὶ τὸ ἀντύγος δεδέντων, ὡς τε ἀπρεμεῖν, τῶν ἵππων κροτεῖ δὲ ὑφ' ἡδονῆς τὰς χεῖρας, γέ- λωλι δοῖς, ἀ μήπω ἐρρώται.*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

B Ο μὲν Ἐπὶ τῷ στρατηγεῖν ἐπὶ, ἢ τοῖς ἐν Μυηβοίας Ἐπὶ Τροίᾳ ἀνάγων πι- μωροῖς Μενελάω καὶ τῷ Φρυγῶς, Φι- λοκτῆτης ὁ τῆς Προίας. γυναιὸς που, καὶ ἀναφέρων ἐς τὸ ὑφ' Ηρακλεῖ Ἰσθμῶν. δεράπων δὴ γυνεὸς τῷ Ηρακλεῖ ὁ Φι- λοκτῆτης ἐν νηπί, ὅτε ἢ φορεῖς εἶ) οἱ τῶν τόξων, ἀ δὴ καὶ ὑστερον μετῶ λα- βεῖν ἄρ' αὐτὸν τὸ εἰς τὴν πύραν ὑπουρ- γίας. ὁ δὲ, νυῖν ἐν ταῦτα ζυμπεπερα- κόπι διὰ τὴν νόσον τῷ προσωπῷ, ζυ- νεφῆ ὀφρον ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐφέλ- κων κατὰ που, ἔ ἐν βάθῃ ὄντας, ἔ ἀ- μνηνὸν ὀφθόντας, κόμην τε, ἔ αὐχμῆ πλήρη δάκνις, ἔ τὴν γυνεάδα ὑπανε- σηκῶς, ἢ φερίτων, ἢ ῥάκμα αὐτὸς τε ἀμπρόμυρος, ἢ τὸ ταρσὸν καλύπτων, τοῖον δὲ, ὡ παῖ, δίδωσι λόγον. ἀναπλέ- οντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοί, ἢ περὶ ὄν- τες τῆς νήσοις, ἐμασθύνοντο τὸ τὸ Χρυσῆς βωμόν, ὃν Ἰάσων ποτὲ ἰδρύσατο, ὅτε ἐς Κόλχους ἐπέλθ. Φιλοκτῆτης τὸ ἐν τῷ ζυ- Ηρακλεῖ μνήμης τὸν βωμόν τοῖς ζυ- τῆσι δάκνις, ἐγχερίσαντος αὐτῷ τῷ ὕδρω τὸν ἰὸν ἐς δάφρον τοῖν ποδῶν.* Ὁ μὲν,

ἔ. ἔ. δὲ ἐν Λήμνῳ τῷ ἢ ἐλεγχθῆαι διαβόρω (φησὶ Σο- φοκλῆς) κατὰ σάζων ἢ ὅ. τὸν πό- δα. οἱ ἰδρῶ ἐπὶ τῆς αἰ- οἱ Ἀχαιοὶ σέλλονται. Sophocl. in initio Phi- locteta.